

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 4.

DANIELS SYTTI UKER DEL. 2.

Dan 9:24-27 Sytti uker er tilmålt ditt folk og din hellige stad til å innelukke frafallet og til å forsegle synder og til å dekke over misgjerning og til å føre fram en evig rettferdighet og til å besele syn og profet og til å salve et Aller-helligste Du skal vite og forstå: Fra den tid et ord går ut om å gjenreise og bygge Jerusalem, inntil en Salvet, en Fyrste, står fram, skal det gå sju uker og sekstito uker. Det skal igjen settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men under tidenes trengsel. Etter de sekstito ukene skal Den Salvete utryddes og intet ha. Byen og helligdommen skal bli ødelagt av folket til en fyrste som kommer – og slutten på det er oversvømmelse. Og inntil enden er det krig, ødeleggelse er fast besluttet

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Det ble utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Potters Lane, Jacksonville, Florida, USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastorer og utvalgte medlemmer. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er.: —————> Feskarveien 1.

DANIELS 70 UKER DEL 2

ØDELEGGELSENS VEDERSTYGGELIGHET. DEL 2

TEKST FRA DANIEL 9 : 24 - 27.

I FØRSTE DEL AV DETTE BUDSKAPET, KONSENTRERTE VI OSS OM DET FØRSTE MENNESKELIGE REDSKAP SOM SATAN BRUKTE FOR Å FULLFØRE SIN PLAN OM ØDELEGGELSENS VEDERSTYGGELIGHET, UT I FRA SKRIFTEN. DETTE VAR DA SELVFØLGELIG ANTIOKUS EPIFANES, SYREREN, SOM ØDELA TEMPELPLASSEN FOR JØDENE I DET 2NDRE ÅRHUNDREDE FØR KRISTUS. VI GIKK OGSÅ INN PÅ EN NÆRMERE EKSAMINASJON AV DE 490 ÅR SOM PROFETIEN TALER OM, SOM DA UTGJØR DET TIDSROM PÅ DE 70 UKER SOM DANIEL TALER OM. DENNE TIDSPERIODE DER, HADDE SIN BEGYNNELSE DA NEHEMIAS BLE BEFALT Å REISE TILBAKE TIL JERUSALEM OG GJENOPPBYGGE BYEN. BYEN HADDE DA IKKE VÆRT NOE ANNET ENN EN HAUG MED RUINER, HELT SIDEN KONG NEBUKADNESARS HÆR ØDELA DEN, RUNDT ÅR 600 B.C. DU KAN LESE OM DENNE ØDELEGGELSEN I DET SISTE KAPITTEL AV 2 KRØNIKERBOK, OG I DE AVSLUTTEDE VERS AV DETTE KAPITTELET, VIL DU KUNNE SE HVOR KYRUSES HJERTE, DEN PERSISKE KONGEN, BRENTE FOR Å FÅ BYEN GJENOPPBYGGET. VI BEHANDLET DETTE I DEL 1. DERFOR VIL VI BARE PÅMINNE DEG OM, AT DENNE KOMMANDO ELLER DEKRET, FOR Å FÅ TEMPELET GJENOPPBYGGET, IKKE VAR DEN BEFALING SOM SATTE I GANG DANIELS 70 UKER. DU VIL KUNNE FINNE UT AT DET VAR MERE ENN 90 ÅR MELLOM BEFALINGEN OM Å FÅ GJENOPPBYGGET TEMPELET GIKK UT, OG DET Å FÅ SELVE BYEN GJENOPPBYGGET, SOM DA BLE OPPFYLT VED NEHEMIAS` GJEMKOMST. SÅ BLAND DA IKKE I SAMMEN DISSE TO BEFALINGENE. SERUBABEL AKSEPTERTE KONG KYRUS` BEFALING SOM GIKK UT PÅ Å GJENOPPBYGGE TEMPELET, MEN DET VAR NEHEMIAS SOM FIKK BEFALINGEN

FRA KONG ARTAXEREXES OM Å GJENOPPBYGGE BYEN. DU KAN LESE OM ALT DETTE I VÅR FØRSTE DEL AV DETTE BUDSKAPET.

I denne artikkelen, del 2. av dette budskapet, så vil vi fortsette vår eksaminasjon av disse nå historiske år, eller uker av Daniels 70 uker, og vi vil også tale om det andre menneskelige redskapet, som Satan brukte for å oppfylle sin del av ødeleggelsens vederstyggelighet i skriften. Og vi skal også ta med oss litt mere av den jødiske historie, som vil kunne få deg til å se nøyaktig hva som står skrevet i historien om disse individer som Satan har brukt som forbilder, i sin kamp for å kunne herske over den jødiske verden. Brødre og søstre, dette vil kunne hjelpe deg, hvis du vil la det tale til deg. Jeg kan ikke gi deg noen åpenbaring. Det er det bare Gud som kan. Men ved Guds hjelp, så føler jeg at jeg kan mate deg med de nødvendige informasjonen, som Gud kan bruke for å gi deg en åpenbaring over dette emnet. Ta du bare din Bibel, og de informasjonen som du vil kunne finne disse artiklene, å gå inn for Herren i bønn. Be ham om å gi deg forståelse, og du vil finne ut at han er rede til å gjøre nettopp det. Han vil ikke komme til å gi deg noen åpenbaring som vil kunne passe inn i din plan og hensikt (noe du selv har tenkt ut), men han vil gi deg noe i steden for dine egne tanker. Så hvis du bare nå kunne legge i fra deg dine egne ideer, så skal vi her gå inn i skriften og fortsette med vårt budskap her...

GUD HOLDER SIN EGEN TIMEPLAN.

Vel, jeg håper nå, at du skjønner at det er Gud som våker over tiden. Malakias samlet ikke i sammen folket og sa til dem, at nå var syv uker av Daniels profeti oppfylt, så gjør dere nå rede for de neste 62 ukene. Nei, han kom bare på senen som disse første 49 år kom til en avslutning, og gav jødene en streng refselse for det frafall som de hadde kommet inn i. De hadde hatt en stor vekkelse under lederskap av Nehemias og Ezras, i den første periode av de 49 år, men ved den tiden at Malakias begynte å profetere til dem, så var disse vekkelsens dager et forbigått kapittel, og ute av bildet. De ble refset for sine vederstyggelige gjerninger gjennom sin profet, og han advarte dem om følgene av deres bederlige vandring. Men ingen ting hjalp. Etter at Malakias avsluttet sin profetiske gjerning, så ble Bibelen stille i nesten 400 år. Men dette er den periode av tid som bringer oss rett ned til Jesu Kristi fødsel. Dette er hvorfor det er nødvendig å gå tilbake til våre historiebøker, så vi kan finne ut hva som egentlig hendte gjennom disse

årene mellom Malakias og at engelen åpenbarte seg for Sakarias, faren til Johannes døperen, som igjen var forløpere for Kristus.

Gud holdt timeplanen han hadde satt seg, likegyldig av det faktum at der ikke hadde vært noen skrivende profet på arenaen i nesten 400 år. Så tiden var nesten helt utgått da Gud sendte sin tjener (engelen) til Sakarias, og annonserte det faktum, at hans bønner var blitt hørt, og at hans kone Elisabeth skulle bli fruktsommelig, og føde en sønn. Hans navn skulle være Johannes. 6.mnd. senere åpenbarer han seg for Maria og Josef, og talte til dem om sønnen som skulle fødes, og om at hans navn skulle være Jesus. Da denne lille babyen ble født, så var 449 av de 490 år i Daniels profeti allerede oppfylt. Dette vil du naturligvis ikke kunne finne i dine historiebøker, for som vi allerede har poengtert, så er historien nedskrevet etter vår julianske solårs – kalender, som har 365 ¼ dager i året, og våre kalkulasjoner regnes etter den profetiske kalender som har 360 dager i året. Det er hvorfor jeg sier, at det er Guds som våker over tiden, og en hver profeti blir oppfylt nøyaktig etter hans utregning.

Derfor vet vi også at den 70 ende uken i Danielboken, vil komme til å begynne på det nøyaktige rette tidspunkt. Og dens periode vil komme til å vare i 2520 dager, med intervaller på 1260 dager, som først vil bli gitt til de to profeter som står omtalt i Joh.Åp.11:3, og den siste periode på 1260 dager vil bli gitt til antikrist, dyret i Åpenbaringen 13:4-5. Dette skjer fordi Gud våker over tiden.

HVORDAN PROFETIEN BLIR OPPFYLT.

Jeg har blitt spurt mange ganger, Bro. Jackson: Vil antikrist komme til å undertegne en fredsavtale med Israel på nøyaktig en uke (eller 7 år)? Jeg har alltid sagt, og vil alltid komme til å si, at jeg tror ikke at det kommer til å bli noen eksakt tidsbegrensning undertegnet i avtalen, som kommer til å vare i 7 år. Jeg tror at Gud vi legge på et slikt press på politikerne i denne forfalne verden, slik at når Esekiel 38 & 39 er oppfylt, og de døde ben er lagt opp på hverandre i Israels land, ja da er disse politikerne mere enn villig til å undertegne en hvilken som helst fredsavtale for å få til fred. De vil komme til å være så redde for en videre krig, at de vil si, brødre, vi må gjøre noe for å forhindre at slike ting som dette skal kunne hende igjen.

Derfor undertegner de en traktat utformet av Europa, en fredspakt. Og som de da får laget en slags union av nasjoner, så undertegner de denne fredspakten. Alt det som der blir gjort, er for å forhindre noen videre krigføring. Vi vet at ingen av disse fredsforhandlingene har virket tidligere, men de vil fremdeles forsøke seg igjen. De vil da bli presset til å undertegne en pakt med Antikrist, men de vil ikke da kunne vite at han er den mannen som står omtalt i Joh.Åp.13:4, før det er for sent. (Husk at dette dyret har en trefoldig hensikt. For det første så retter den seg til en ÅND, så viser den også til en MANN, og til slutt til et SYSTEM.) Bare Guds sanne barn vil kunne vite hva hans sanne identitet er, fra begynnelsen av. Verden for øvrig, vil bli overbegeistret for denne fredspakten, og over denne da, verdenskjente religiøse leder som vil komme til å våke over pakten for å se til at den blir holdt. Merk dere brødre og søstre: Hør på meg! Denne antikristen vil ikke komme til å komme 3 år før de to profetene kommer på senen. Prøv å forstå dette. Ikke før er denne avtalen blitt undertegnet, så kommer disse to profetene som Gud har lært opp, et eller annet sted, og de første 1260 er et faktum. De dukker opp i Israel. Ingen ting kommer til å skje hverken før eller etter den tid som herren har bestemt. Alt kommer til å skje i tidens fylde.

Når Cæsar Augustus kom med sin skattelov, så visste han ikke at det var en liten baby som måtte komme til Betlehem, før den kunne fødes. Så hvem tror du da egentlig at det var, som sto bake denne befalingen? Bare Gud kunne tidfeste slike ting så perfekt. Augustus visste ikke at han var et slikt instrument i Guds hender, når han gjorde det han gjorde, for å kunne oppfylle profetiene. Heller ikke Josef og Maria visste at denne handlingen skulle komme til å oppfylle profetiene slik. De drog opp dit for å betale sine skatter, og mente å komme tilbake til Nasaret etterpå. Hun forlot kanskje endog alle sine babyklær hjemme, fordi hun mente hun ikke hadde bruk for dem der. Hun skulle jo komme rett hjem etterpå. Men alt lå der i Guds plan. Hvorfor? Jo, fordi Gud hadde bestemt å gi hyrdene på marken et spesielt tegn som kunne identifisere denne lille babyen. Vi vet at Josef ikke var noen fattigmann, heller ikke Maria. Du kan være sikker på at hun hadde både sydd og strevd før nedkomsten. Og jeg kan nesten se for meg alle de vakre tingene som hun hadde laget for denne gutten som skulle komme. Men de ble alle der tilbake i Nasaret. Derfor sa engelen til hyrdene på maken (Luk 2:11-12) ”Eder er i dag en frelser født, som er Kristus Herren i David`s stad, og dere skal få et tegn: Dere skal finne et barn svøpt i et svededuk liggende i en krybbe”. Brødre og søstre, Gud fikk ikke plutselig denne ideen, slik at det skjedde slik som det gjorde, fordi Keiser Augustus plutselig skulle ha fått ut

denne befalingen. Nei han utarbeidet omstendigheter slik at Augustus skulle bli drevet til å utstede denne befaling. Jeg håper at du får tak i hva jeg mener her. Guds ord må alltid gå i oppfyllelse. Og Gud venter ikke på at menneskelige skapninger skal besinne seg slik at han kan beskytte dem. Han leder dem slik at de kommer til å passe inn i Hans store plan. Og som da de første 449 år av Daniels 490 år var passert, så kan du være sikker på at Gud hadde alt klart, slik at Kristus skulle bli født, som var Messias, vår Herre og frelser Jesus Kristus. Det måtte også være den rette Romerske hersker på tronen, den rette kvinne i Nasaret, en grunn for dem for å reise opp til Betlehem på det rette tidspunkt. Og husk at det var mange ting som måtte ordnes før disse små jødene egentlig kunne sette i gang med å betale sine skatter. Alle disse guvernørene og administratorene, måtte også få sine ordrer, og tjenester, og tjenere som skulle gå dem til hånd, og også dette store skatteapparatet som skulle til for å håndtere de summene som kom inn. Så alt dette måtte passe i sammen til en gitt tid og til et gitt punkt. Og bare Gud selv hadde kunnet utarbeide dette så fullkomment. Ved den tid at babyen ble født, så hadde da disse 449 år gått. De neste 33 ½ år, og så ble han korsfestet. Dette fører oss fram til året 34 AD. Historien for øvrig vil ha det til at Jesus ble korsfestet i året 33 AD fordi de ikke tar med seg det halve året. Men vi er sikre på at Jesus ble født i den perioden som var i slutten av de 400 profetiske år, fra Malakias` tid.

Hans liv varte da i 34 profetiske år i tillegg og dette utgjør en profetisk tid på totalt 483 år. Denne tid strekker seg fra Nehemias` befaling, da ble målestokken satt i bevegelse. Etter de 62 uker ble Messias utryddet, og dette etterlater en hel uke til oppfyllelse av de ting som enda gjenstår etter skriftene. Dette er den syv års perioden som vi ønsker å bringe over i det Nye Testamentet. La meg si dette, senere i budskapet skal vi komme til å kalkulere de aktuelle antall dager som skal komme til å involvere disse 69 profetiske ukene som allerede er avsluttet, og da skal vi sammenligne dem med den sol kalenderen som vi i dag bruker som målestokk.

ADVART PÅ FORHÅND OG GJORT REDE.

Noen av dere her i "Faith Assembly" (Bro. Jacksons menighet), har allerede hørt disse varierte poeng som jeg her bruker, mange ganger, men for at vi

skal kunne hjelpe dem som får denne artikkelen i skrevet from, og for dem som kanskje aldri har hørt disse ting før, så må jeg gå igjennom dette emnet meget nøye. Og videre så er vår utsendelses mengde av dette bladet mangedoblet, siden vi sendte ut dette budskapet i 1971. Og da behandlet vi i hovedsak også de sytti ukene. Derfor, med så mange nye lesere som ikke har lest denne arkipel i det hele tatt, og også med den ærkjennelse at vi nå er så meget nærmere oppfyllelsen av denne siste uken som enda gjenstår, og at det er mange ting som vi her i dag kommer til å legge til i dette budskapet som vi ikke tok med forrige gang, så ser jeg det som en nødvendighet å bringe disse ting også her. Jeg vet jo ikke hvor mange som kommer til å lese disse artiklene, og heller ikke hvor mange av dem som kommer til å bli opprykket og ført sammen med Herren, før den store trengselen kommer. Jeg vet heller ikke hvor mange dårlige jomfruer som kommer til å lese dette, men jeg vil si dette: **HVIS DU STUDERER DENNE ARTIKKELEN, OG DET SKJER MED DEG SLIK AT DU IKKE KOMMER MED I OPRYKKELSEN, (SAMMEN MED BRUDEN) SÅ ER DET NOE HER I DENNE ARTIKKELEN SOM KAN KOMME TIL Å HJELPE DEG NÅR DU SKAL MØTE DEN TILSTAND SOM DA VIL KOMME UNDER TRENGSELEN.** Jeg vil også forsøke å vise deg hvordan disse jødene som trodde på det Jesus sa til dem, unngikk dødsgrepene fra den romerske hærfører Titus og hans armé i år 70 AD og hvordan disse ting harmonerte med det som Gud hadde talt gjennom sin profet Daniel. **HUSK, JEG SIER IKKE AT DE DÅRLIGE JOMFRUENE SKAL SLIPPE UNNA DØDEN; DE MÅ DØ FOR Å KUNNE BESEGLE SITT VITNESBYRD,** Men deres psykiske tilstand kan bli bedre hvis de visste hva som står skrevet i Guds ord om deres situasjon. Den historie som vi skal bruke i denne artikkelen vi kunne stadfeste det som vi her skal komme til å si om den spesielle oppfyllelsen av profetiene. Denne lille Jødiske historieboken behandler direkte disse 400 årene av den gammeltestamentlige periode, fra Malakias` profetiene og videre gjennom Jesu Kristi første komme og fram til år 70. AD. Der får den sin naturlige avslutning. For etter dette så blir jødene ført bort i fangenskap. Den andre form for historisk informasjon, er Bloss` eldre historie, som forbinder og kaster lys over det vi kan kalle sekulær historie, men notater er gjort også der, som kan fortelle hvor spesielle Bibelske profetier ble oppfylt. For eks.: kan fotnotene i denne boken vise deg til profeten Esaias kap. slik og slik, eller til noe fra profeten Jeremias, eller til Daniel, o.s.v.:

Jeg er glad for at der fantes noen menn i gamle dager, som holdt Bibelen for å være autentisk med Guds eget ord. Og jeg har mine tvil om at du skal

kunne finne sekulær historie fra våre dager, med bibelske henvisninger til oppfylt profeti, nedskrevet i fotnotene. De vil kanskje ikke nevne Bibelen som profetisk bok i det hele tatt. Og langt mindre at bokens profetier oppfylles for våre øyne. Og om du nevnte det, så ville de le deg ut. Men det kommer en dag, og vi tror meget snart, da de største intellektuelle hoder som noen gang har levet på denne jorden, skal måtte bøye sine hoder, og knele ned og bekjenne at, Jesus Kristus ikke er noen andre enn Herren selv. De har kanskje vært ateister, agnostikere, evolusjonister, eller hva det nå måtte være, men når Jesus Kristus åpenbares i skyene, og de ser ham komme ned på jorden i kraft og meget herlighet, da vil det bety slutten for enhver ateist, eller hva de måtte kalle seg. Det vil få blodet til å stivne i årene på evolusjonistene, og alle deres ville teorier vil komme til å forlate dem. Ja, takk Gud for det. Jeg takker ham for at han gav meg en åpenbart sannhet. Er ikke du glad for det også?

GUD ÅPENBARER NÅTIDENS SANNHET.

Det er mange ganger så spennende å se hvordan det, mellom to vers i skriften, kan være et stort mellomrom i tid, ja endog flere hundre år. Og det er nettopp skrevet slik for å forvirre de store og skolerte hjerner. De bygger sine teorier, og argumenterer og diskuterer rundt dem, og Gud, han åpenbarer disse skjulte nøkkelord til sitt folk ved den Hellige Ånds veiledning, når de elsker sannheten, og lever i den tid hvor nettopp denne delen av sannheten skal åpenbares. Gud er den som regulerer skriftstedene på en slik måte, at det naturlige sinn ikke kan gripe tak i dem. Og han er den eneste som igjen kan plassere dem tilbake på sitt rette sted i våre hjerter, og gi dem den åpenbaring som skal til, for at vi skal kunne forstå dem. Daniel 9:26. og 27, er et godt eksempel på dette. Her har vi et tidsrom på over 1900 år, mellom vers 26 og 27. Når noen bare leser rett igjennom disse to versene, så ville de kanskje ikke registrere det, uten at de på noen måte på forhånd hadde noen anelse om hva som ble omtalt her. Som vi allerede har sagt, ødeleggelsen i vers 26, skjedde i år 70 AD under Titus, og den pakten du finner i vers 27, ligger enda fremfor oss, og vil bli oppfylt ved antikrist komme. Han vil være en fyrste hvis autoritet vil komme fra Rom, akkurat som Titus hadde det. Og han vil være motivert av den samme ånd (Satan), som motiverte Titus. Naturlig sett så var disse profetiene den måten som Gud ville vise seg for Israel på, og de ble også gitt til dem. Men nasjonen som et hele, gikk glipp av disse ting, om hva Gud talte til dem gjennom sin tjener Daniel. De gjenkjente ikke deres Messias når han kom, og som et resultat av deres

forkastelse av Ham, så måtte de lide fangenskap, død, og forfølgelse om, og om igjen. Men hva enn som skjer, profetiene står der fremdeles, og der er dem som kommer til å høste velsignelser fra dem som individer. De som tror Guds ord, har nok åpenbaring for sitt liv til å sette sin kurs rett, i disse uvanlige tider som vi nå lever i. Og vi er takknemlige til Gud for den nøyaktighet som Bibelens profetier viser. Akkurat som i vers 25. i Daniel 9. hvor det tales om gatene som ble gjenoppbygget og om veggene, det skulle skje i trengselstider: Hvis du kunne se på et gammelt kart av den eldre verden, som det var i disse dager, så ville du bedre kunne forstå hva vanskelige tider virkelig var. Syria begynte i nordenden av Israel, og Egypten begynte i sør. Og på vestsiden dro det til stadighet store armeer gjennom dette lille landet, som løp langs middelhavskysten. Mange kamper ble utkjempet der, ettersom de store armeene møttes. Derfor var også gjenoppbyggingen av byen i de 62 ukene virkelige tider med store trengsler og vanskeligheter.

ISRAEL - EN SLAGMARK.

Grunnen til at de reiste gjennom dette lille landet, var på grunn av vannmangelen og vanskeligheten for å skaffe mat gjennom de andre rutene den veien. Nedover jordanelven og inn i landet kalt Jordan og hele veien ned til Saudi Arabia er ikke annet enn ørkenlandskap. (På andre siden av Jordanelven) De store hærene ville unngå disse landskapene. De fulgte for det meste de områder der det var vegetasjon, og nok vann. Dette forårsaket at Israel ble kjent som broen mellom Afrika og Asia, og Europa osv.: store karavaner beveget seg til stadighet langs denne reiseruten, rett gjennom Israels land og inn i Egypt, Afrika osv.: Derfor var landet stadig utsatt for vanskeligheter. Hvis de på noen måte forsøkte å hindre disse armeene i å passere gjennom deres land, så var det det samme som å invitere disse kongers harme på seg. Ved siden av alt dette, så hadde de et korrupt presteskap å leve med. Vi har allerede nevnt hvordan disse prestene lekte politikk, og hvordan de kjøpte seg til posisjoner for store pengesummer. Og når bare prestene var de rette, så kunne disse fremmede guvernørene ta noen soldater, fengsle de allerede stående prester, på falskt grunnlag og dømme dem til døden. Dette fikk da den betalende presten inn i hans sted, og han kjøpte seg til denne retten.

Han kunne selvfølgelig ikke bare kjøpe seg til denne retten, han måtte også gå på kompromiss med disse myndigheters politikk. Det er derfor at du leser

i Daniel om slikt forræderi m.m. Det var en politisk maktkamp. Jeg kunne ha lest en hel del med historie for deg ut fra dette, om slike ting, men det ville ta alt for lang tid; derfor ber jeg om at du må kunne tro de ting som jeg nå her taler om. Du vil ikke kunne finne disse hendelser notert i Bibelen, men om du kunne ta mitt ord på disse ting som jeg her tar med fra historien, så ville det kunne hjelpe deg til å se klarere de ting som står omtalt i Bielen. Noen av dere kan endog si, jeg trenger ikke å vite alt dette; alt det jeg trenger er å vite hvordan jeg skal kunne bli frelst. Da vil jeg si. Det er ditt privilegium om du velger å ta en slik holdning. Jeg vil bare si dette, hele Bibelen er Guds ord, den er det evige livs brød, den er den maten som den troende skal leve på, og på samme tid, den vil gjøre skolmene syke i maven, om du skjønner hva jeg mener. Hvis Israel, som disse Daniels 70 uker ble gitt til som en tidsmålestokk, hadde hatt nok respekt for det profetiske skrift, så hadde de ikke vært så åndelige blinde når deres Messias kom på senen. De hadde falt aldeles i søvn av deres rituelle seremonier og ritualer, når Bibelens porftei kom vandrende ned over gaten en dag, i menneskelig form. (Skikkelse) Han gikk rett inn på Tempelplassen, kastet ut pengevekslerne, veltet duekremmernes bord, og de andre tingene som de solgte for å gjøre gudstjeneste. Han drev dem alle ut av templet og sa, ” Ta disse ting bort herfra, og gjør ikke min Faders hus til en røverhule” Hva var det de gjorde der? De fulgte sine kjødelige religiøse rutiner og seremonier. Hva var det da Jesus gjorde det? han oppfylte noe som allerede sto skrevet i Danielsprofetien. Deres Messias måtte komme på senen for å kunne bli avhugget ved enden av den 62 ukes periode. Gud hadde gitt dem en mulighet til å kunne gjenkjenne ham når han skule komme til dem, og de ignorerte det fullstendig.

Det er nettopp hva de religiøse hedningene gjør i dag, nesten alle sammen. Antikrist vil komme på senen, forme en fredspakt med mange nasjoner, og hedninge nasjonene og deres ledere vil tro at dette er løsningen. Men om de kunne ha tatt Guds ord, så ville de da ha visst av bare 1260 dager senere, skulle det komme en trengsel som denne verden aldri i evighet har sett, eller kommer til å få se. I stedet for å legge ned sine ritualer nå, når det er tid, og rope til Gud at hans lampe må skinne på deres vejer, og at det må være lys for deres føtters vandring, så vil de heller vente til det er for sent, å rope på nåde, men døden selv vil bli den eneste veg ut av dette uføre. Hvorfor? Enkelt nok, fordi de ikke hadde et øre som ville høre hva ånden sa til de sanne troende i denne tidsalder. Når du kommer til det 2. og 3. kapittel i åpenbaringen, og leser hva Johannes ble befalt å skive til de syv menigheter i

Asia, så kan du ikke hjelpe for å se, at hver eneste av disse 7 budbærers budskap slutter slik. HAN SOM HAR ØRE, HAN HØRE HVA ÅNDEN SIER TIL MENIGHETENE”. Du kan si, hadde de ikke alle sammen ører? Jo, de hadde alle sammen disse tingestene stikkende ut på siden av hodet, men de hadde ikke alle, et åndelig øre som ville kunne ta Guds ord alvorlig og følge det helt og fullt

JESUS OPPLYSER DE TROENDE.

La oss nå gå til Matteus 24, og lese noen ord som Jesus talte til sine disipler. En dag så spurte de ham om det som lå foran dem. Og i vers 15 og utover leser vi følgende, ”Når I da ser ødeleggelsens vederstyggelighet, som profetien Daniel har talt om, stå på hellig grunn – den som leser det, han se til å skjønne det!- da må de som er i Judea, fly til fjells, og den som er på taket, ikke stige ned for å hente noe fra sitt hus, og den som er ute på marken, ikke vende tilbake for å hente sin kappe. Ve de fruktsommelige og dem som gir die, i de dager: Men be at deres flukt ikke må skje om vinteren eller på sabbaten!” Først så vil jeg at du skal legge merke til, at rett der i din Bibel, i vers 15, så finner du ut av det som Daniel talte, noen ord som er fremhevet i parentes, DEN SOM LESER DET, HAN SE TIL Å SKJØNNE DET! Det var en grunn for at disse ord ble puttet inn i denne uttalelsen. Vi ønsker da her å finne ut nøyaktig hva Jesus hadde i tankene da han sa: ” Når i ser ødeleggelsens vederstyggelighet,-----, står på hellig grunn” Han talte i sannhet ikke om kirkebygningene i nådens tidshusholdning. Nei, han talte om det Jødiske tempel, på fjellet sion, i Jerusalem. Dette er det hellige sted på jorden, og bare det, som dette skriftstedet kan henviser til. Prøv ikke å flytte det til et annet sted, rent geografisk sett. Dette hellige stedet ble ødelagt av Antonius, og så ved Titus, og det vil bli nedtrått igjen av antikrist. Men hver eneste gang så er det det samme området som det er tale om. Det er det jødiske tempelet på Sion – fjellet i Jerusalem. Vi kommer til å vise det ut i fra skriften selv, og også fra stykket, tatt ut fra de gamle jødiske historiebøkene, at Jesus forberedte folket til den stunden da Titus med sin Romerske hær, ville sette i gang aksjon nummer 2, av ødeleggelsens vederstyggelighet, som til slutt skal fullendes i den siste del av Daniels syttiende uke.

Men la oss nå gå tilbake til Daniel kap 9:26, igjen. Som jeg sa tidligere, dette er et nøkkelvers. ”Og etter de sekstio ukene skal Messias utryddes (han ble korsfestet) og intet ha: (det står ingenting her om at han skulle stå opp fra de

døde, men det var heller ikke nødvendig på den tid. Poenget her, er at hans korsfestelse avslutter klimakset av denne 62 ukers perioden) og staden og Helligdommen skal en kommende fyrstens folk ødelegge, (merk deg her dette ordet, det er en annen tanke som blir tatt opp rett her) og enden på det er oversvømmelse, og inntil enden er det krig, ødeleggelse er fast besluttet.” Legg merke til her at den fyrste som står omtalt i vers 26, ikke er den samme som fyrsten i vers 25. Jesus, Messias, er fyrsten i vers 25, men den fyrste som skal komme på senen er en framtidig fyrste som skal ha et folk med seg, og dette folket vil identifisere seg med denne fyrsten. Hva kommer da denne fyrstens folk til å gjøre? Jo de vil komme til å trå ned staden og Helligdommen og ødelegge den. Vi vet at den uttalelse som Jesus kom med, måtte skje etter at Jesus selv var tatt bort fra senen, ved enden av de 62 ukene. Vi vet også at den fyrsten som skal komme, (Antikristen) ikke kommer til å ødelegge templet eller helligdommen, (han kommer til å gjøre det urent) for Bibelen forteller oss at Jesus vil komme til å renske dette templet og sette seg selv i det, i tusenårsriket. Hva skal vi da se etter? Vi må da rette dette til en tid hvor helligdommen virkelig ble ødelagt. Og det skjedde etter at Jesus var blitt korsfestet, og før han kommer igjen for å herske og regjere på jorden. Og historisk setts å finnes det bare et tilfelle i dette tidsrom hvor dette skjedde. Det var i året 70 AD, hvor Titus og hans arme fullstendig ødela byen og templet. Og denne fyrsten skal enda komme. Det leser vi i vers 27, for han skal få i stand en fredspakt med mange, og det skal sette i gang Daniels syttiende uke. Men fyrsten av det andre folket levde for ca. 1900 år siden, for det var da de ødela byen og helligdommen. La oss nå ta for oss denne fyrsten. Hvilket folk var det egentlig som ødelagte byen Jerusalem i året 70 AD? Jo det var selvfølgelig Romerne, vi vet jo alle det. Det vil også bety at den fyrste som enda skal komme (Antikrist) må identifiseres med Rom. Forstår du det? Legg merke til det jeg sier nå. Noen av dere har hørt meg sagt, at den Romerske katolske paven som vil komme til å oppfylle Daniel 9:27, og bli identifisert som Antikrist, ikke nødvendigvis må være en Italiener. Skriftens betydning ligger i hvor de får sin Autoritet fra. Den Romerske armé som Titus ledet til å knuse Jerusalems murer, var ikke alle Italienerne. Noen av dem var Tyskere, og andre Franskmenn, eller også Spanjoler, og mange flere. Så det var ikke deres identitet som rase, eller nasjon, som gjorde dem til Romerske soldater. Det kom an på hvem de la seg under, til å styre dem, og hvor de da fikk sin autoritet fra, og det var Rom. Derfor kan også den paven som skal oppfylle skriften som Antikrist, like godt være en polakk, eller noe annet. Men det betyr ikke at han henter sin autoritet fra Polen. Den vil han kun få fra Rom. Det er Rom som gjøre ham

til den fyrste som kan oppfylle skriften. Det var det samme folket som ødela Jerusalem i år 70 AD. Jeg håper at du kan se dette bildet klart nå. Hold bare fast på den identitet som det folket hadde som ødela Jerusalem under Titus' lederskap, og la det lede deg rett hen til den fyrste som enda skal komme. Da vil heller ikke Daniel 9:26,27, kunne bli noe mysterium for deg.

TROENDE LEGG MERKE TIL!

Som vi nå går tilbake til det 26 verset i Daniel 9, så legg merke til versets ordlyd ” Og enden på det er oversvømmelse, (denne oversvømmelsen er et symbol på forfølgelse, og det var akkurat hva som skjedde med dem som ble igjen i live.) og inntil enden er det krig, ødeleggelse er fast besluttet”. Denne tilstanden hvor alt er lagt øde, når vi tenker på templet, har vart i mere enn 1900 år. Mange av dere har vært der, du har sett Omar-Moskeen, som er bygget på denne offerhøyden. Det er rett på den jødiske tempelgrunnen. Så ordet krig, skulle egentlig ha vært oversatt med ”kriger”, for det sies her: dette foregår så lenge tempelplassen er øde, uten et jødisk tempel. Dette var det Jesus refererte til da han talte til sine disipler der i Matteus 24:15-20. Gå ikke lenger enn vers 20 med din tanke om år 70. AD. For dette er et av de steder hvor et stort spenn av tid mellom to vers forekommer, selv om de er skrevet etter hverandre. Vers 21, gjør et langt sprang helt over i Daniels 70ende uke, og tar derfra for seg den store trengsel. Du skulle virkelig her lese Luk 21: 20-24, sammen med Matteus her, for å få et bedre perspektiv i ditt sinn.

La meg lese to av disse versene i Luk 21.20 osv: Dette gir oss et klarere bilde enn Matteus 24:15, så merk deg hva han ba dem å gjøre når de fikk se denne tilstanden nærmere seg. Vers. 21, ”Da må de som er i Judea, fly til fjells,” Det er det samme som Matteus skrev i vers 16. Hvis du går tilbake og leser det første verset i Matt 24, så vil du kunne se at Jesus taler bare til sine disipler, når han la ut for dem disse ord. Historien forteller også at ikke en eneste Kristen var tilbake i byen når Titus' armee brøt seg gjennom muren. Vi skal snart lese noe av historien, som vil kunne gi enhver av dere muligheten til å se og bedømme selv, at rett der ble Jesus egne ord oppfylt. (i år 70,A.D.) La oss få med oss resten av skriftstedene her, og sammenbinde dem med Luk. 21. Vers 21.b. ” Og de som er inne i byen, må gå ut, og de som er ute på landet, ikke gå inn i den;” Matt.24:17, ”Og den som er på taket, ikke stige ned for å hente noe fra sitt hus,” med andre ord, fly til fjells øyeblikkelig, ta deg ikke en gang tid til å prøve å berge dine møbler, eller

noe inne i ditt hus. Vers 18, ”Og den som er ute på marken, ikke vende tilbake for å hente sin kappe.” Så går vi over igjen til Lukas 21:22, ”for dette er gjengjeldelsens dager, forat alt det som skrevet er, skal bli oppfylt. 23, Men ve de fruktsommelige, og dem som gir die i de dager! for stor nød skal være på jorden, og vrede over dette folk” Vi vil lese historien, og der får du se den sorgen som de unge mødre måtte stå til ansikt med, og hvordan, ettersom beleiringen fortsatte, små barn ble stekt eller kokt til mat og spist. Dette oppfyller 5.Mosebok 28:57, som var skrevet århundrer før dette, og der står det, ”Og ikke unne dem sin etterbyrd, som går fra henne, eller de barn hun får, for i mangel på alt skal hun fortære dem i lønndom, så stor er den trengsel og angst som din fiende skal føre over deg og dine byer.” Intet av dette var myntet på Jesu disipler, for hver eneste en av dem gjorde nøyaktig det han befalte dem å gjøre. De fløy opp i fjellene. Men det er trist å måtte merke seg at, enhver jøde som ikke tok denne advarselen alvorlig, ble tatt rett der. De ble tilbake der i byen og falt som offer for Daniel 9:26, når byen bokstavelig talt ble lagt i ruiner. Dette er hva Luk 21:24 taler om. ” og de skal falle for sverdets egg og føres fangen til alle folkeslag, og Jerusalem skal ligge nedtrått av hedninger, inntil hedningenes tid er til ende”.

Tidligere i dette kapittelet finner du hvordan hans disipler omtalte templets skjønnhet, og de hører Jesus si til dem, vers 6 ”Dette som I ser – de dager skal komme da det ikke skal levnes sten på sten som ikke skal brytes ned.” Brødre og søstre, jeg håper at du får tak i det bildet som jeg framstiller ved disse profetiske utsagn. Jesus talte disse ord ca 37 år før det egentlig hendte, men når vi kommer inn på profetier, så spiller det ingen rolle om det er 37, eller 3700 år som går. Gud er den som regjerer over tiden, og holder timeplanen, slik at oppfyllelsen kommer i rett tid. Gud viste Daniel de ting som vi her skriver om, i forskjellige visjoner, og de gav ham store indre smerter. Så sendte han en Engel til Daniel, for å forklare disse synene for ham. Og ut fra disse forklaringene har vi lært mye. Ut fra våre historiebøker, har vi vært i stand til å plukke ut to av disse periodene om ødeleggelse som da allerede er passert. Oppfyllelsen av de første to er nå blitt historie, og hendelsene vedrørende gjennomføringen av ødeleggelsene stemte nøyaktig overens med det som har blitt fortalt i profetiene. Derfor må vi også nå, før det tredje kommer, forvente at også denne ødeleggelsen blir nøyaktig etter skriften. Hvorfor tror du at Jesus egentlig refererte til profeten Daniel der i Matteus evangeliet 24:15? Jo for det første så ville han stadfeste nøyaktigheten av denne profetien, og for det andre ville han påminne Israel om at, hadde de bare studert Daniels profetier, slik som de skulle, så ville de

ha vært i stand til å motta deres Messias når han kom til dem. For der sto enda tidspunktet for hans komme. (Etter 62 uker).

OVERDRETVET HAT.

La oss gå til Luk 19 : 42, og lese noen få vers som viser veien til denne perioden hvor Jerusalem ble omringet i år 70 AD. Fordi jødene var så aggressive, og nektet å godta deres Messias, så gråt Jesus over Jerusalem, og han profeterte over den og sa, ”Visste du også, om enn først på denne din dag, Hva som tjente til din fred! Men nu er det skjult for dine øyne. 43, For de dager skal komme over deg og trenge deg fra alle sider, 44, og slå deg til jorden og dine barn i deg, og ikke levne sten på sten i deg, fordi du ikke kjente din besøkelsestid”. Som jeg tidligere sa, så kom ikke Titus til Jerusalem med det for øye, å ødelegge byen. Han var en Romersk general, sønn av Vespasian, og han var beordret til å dempe ned det jødiske opprør. Med andre ord så ble hans far hersker, og satte ham inn i sitt embete etter at Nero var død. Så Vespasian reiste tilbake til Rom, og tok Neros`plass. På denne tid så kjempet jødene en bitter kamp mot hans armé, og de skriftsteder som var skrevet om ham og mot dem. Den samme ånden hadde vært virksom i Antiokus mere enn 200 år tidligere, og den kom over Ttius og hans arme. Hvis du vil slå opp på ordet ”Abomination” (eng. versjon) vederstyggelighet, så vil du finne ut at ordet betyr like mye HAT. Det omtaler ikke en skitten form for hat, som virkelig ødelegger. Denne uttrykksform, å legge øde, har sin bunn i ødeleggelse av befolkning og innbyggere. Jesus kunne ha sagt, når dere ser denne periode av overdrevent hat komme opp imot det hellige sted, da vit at fienden er innstilt på å ødelegge totalt all makt, så fly da opp i fjellene. Når vi nå leser denne historie litt senere, så vil du kunne se hvor disse Romerske soldatene kjempet på en umenneskelig måte. De hadde et veldig hat mot disse Jødene. Så denne kampen oppfylte skriften om ødeleggelsens vederstyggelighet, fordi de ødela hele byen og helligdommen, og mere enn 1. million jøder gikk tapt. Og av dem som ble igjen i live, ble det solgt tusener som slaver på de Romerske slavemarkeder, og jødene ble igjen spredt om i hele verden. Tenk deg bare. Alt dette skjedde dem fordi de var opprørske, og at de nektet å motta deres Messias, når han kom første gang. Husk, når de ledet Jesus opp til Golgata, så var det flere kvinner som gråt og følte seg sorgbetyngt på grunn av ham. Jesus snudde da seg til dem og sa, Jerusalems døtre, gråt ikke over meg, men gråt over eder selv og eders barn. For dager skal komme, når de skal si, velsignet være de ufruktbare og de bryst som ikke gir die. Da ville enhver mor leve i frykt for sitt barn. Det

ville stå i fare for å bli kokt eller stekt, og spist. Hvilken ende for et helt folk å komme opp i! Spesielt da for et slikt folk som skulle ha det stemplet på seg, å være et guddommelig lys for denne verden. Gud la dette på dem, fordi de avsto å være et lys i denne verden. Dette skulle også få mange mennesker i dag til å sperre opp øynene. Når mennesket i dag slutter å tenke på at denne nådens tid som vi nå har, at den skal være et lys for hedningene, hva vil da Gud gjøre med dem? Broder, jeg sier sannheten, denne såkalte menighet av i dag, har vært alt annet enn noe lys i denne tid, når du setter den i sammenligning med verdenssituasjonen. Jeg takker Gud for at ikke min tro på noen måte har sitt hvilested i menneskelagde religiøse regler. Priset være herren. Jeg takker også Gud for at jeg har fått vite at, virkelige, ærlige troende i denne tidsalder vil komme til å unnfly den store trengselen som er like foran oss. Alt sammen henger sammen med at dette folket tror Guds ord gjennom en sann åpenbaring. De jødiske kvinnene som ikke forstod Jesu ord, måtte lide forferdelig gjennom denne beleiringen som Jerusalem ble offer for. Men hver eneste person som trodde de ord som de hørte av mesteren, holdt sine øyne og ører åpne, og fløy rett opp i fjellene da de så de tilstander som Jesus hadde talt om. Denne ødeleggelsen skjedde etter at Gud hadde stoppet å regne på tiden i Daniels 70 ukers målestokk. Og når den siste uken setter i gang, så vil de sanne troende med åpenbaring, kjenne tiden og forstå at nå er det bare 1260 dager til den siste ødeleggelsens vederstyggelighet gjør sin entre. Og det vil skje i Jerusalem, mot det hellige sted. Du kan kanskje undre deg over hvordan det skal kunne bli verre tilstander enn dem som vi nå her skal komme til å lese om, men Daniel 12:1, kaller det for en trengselens tid som aldri før har vært, siden det kom nasjoner til denne verden, og jeg tror det som står her. Gjør ikke du det? Jeg fryder meg også over å lese resten av dette verset, for der står det, ”Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst som finnes oppskrevet i boken.” Vantro jøder vil bli slaktet ned av dette dyresystemet i denne time, men Joh Åp. 12:6, forteller oss at, de jøder som tror (fordi de har lyttet til de to profeter, sendt av Gud) vil komme til å fly ut i ørkenen, hvor Gud har et sted for dem, og han skal gi dem deres føde i 3 ½ år. De kommer ikke til å flykte for Antiokus, heller ikke fra Titus! De vil komme til å flykte for en mann som hele denne verden har sett på som en religiøs leder, en fredens mann. Hvem vil det bli? Jeg kommer ikke til å gi deg noe navn, men jeg vil gi deg grunner som kan identifisere ham. Hvem det enn er som er pave over den Romerske katolske kirke på det tidspunkt, HAN VIL DET BLI. Han kommer til å være dette syndens menneske, denne fortapelsens sønn, denne onde ANTIKRIST. Han er det lille hornet i Daniel 7: 8, og vi kunne fortsette videre og videre. Men jeg tror du skulle kunne ha

bildet klart nå. Det vil komme til å finnes grunner for ham til å dra til Jerusalem på den tid. For Daniel 11: 45. sier, ”Og han skal slå opp sine palass telt mellom havet og helligdommens fagre berg, men så bærer det til enden med ham, og det er ingen som hjelper ham. I 2. Tessalonikerbrevet 2: 8, står det hvordan han vil få sin ende, ved vår Herres komme i herlighet. Det vil ikke bli lagt hånd på ham, han vil bli ødelagt, eller oppslukt av det dommens ord som kommer ut fra den Herre Jesu Kristi åsyn, når han kommer tilbake til jorden med sine Hellige.

Brødre og søstre, det er så meget som kunne bli sagt i et budskap som dette, at det vil bli vanskelig å konsentrere det ned til en slik størrelse så det ikke virker kjedelig på noen. Allikevel stoler vi på Gud at han skal hjelpe oss, så en hver ærlig troende kan få se disse profetiene i det sanne lys. Det som vi viser deg om Antiokus Epifanes, fra Syria, og denne Romerske generalen Titus, er for å gjøre deg i stand til å se hvor nøyaktig disse andre profetiene stemmer til den minste detalj, så kan vi vel også se litt på de profetiene som enda gjenstår foran oss, (profetiene stemmer til den minste detalj, så kan vi vel også se litt på de profetiene som enda gjenstår foran oss, profetier som vil oppfylles endog i vår generasjon) å få stadfestet et bilde i våre sinn over det som skal komme. Jeg føler at denne porsjon av historien om Jerusalems fall under Titus kommando i år 70 AD virkelig kan bli en oppvekker når du får se hvordan tilstanden egentlig var. Og så vil du kanskje forstå at det skal komme en annen tid, like foran oss som skal komme til å bli verre enn den som har vært. La oss nå lese litt av denne historien, og etterpå skal vi ta for oss noen ting som du bør legge spesielt merke til.

UTDRAG FRA DEN JØDISKE HISTORIE

JERUSALEMS FALL I ÅR 70. AD

Deres by var sterkt befestet, av naturen, og var samtidig innmurt med tre sterke murer, og mange høye tårn. Den første muren var 17 ½ fot tykk, og formet av stener som var 38 fot lange, og var nesten å regne som uinntakelig. Den var bevoktet av 90 tårn, bygget av den samme solide steinmesse. Fra tårnet ”Hippicos” gikk den rett nordover til tårnet ”Psephinus”, og så videre til monumentet av Helena, og videre til ”Fullers” monument. Så vente den ned til kedrondalen, hvor den føyet seg i sammen med den indre veggen under templet. Den andre veggen starter ved Gennat porten, å vestsiden, og

innbefatter den lavere bydel og gikk mot det nordvestlige tårnet Antonia. Dette tårnet sto alene, på en høyde og raget ca 90 fot opp i været. Det var på det nordvestlige hjørnet av templet. Den tredje mur, eller den indre mur, var den som innbefattet Sionberget. Den startet fra den sørvestlige del av templet, gikk først sørover, vendte så vestover til den føyet seg i sammen med tårnet Hippocos. Så gikk den sørover til Bethsur, og løp videre på kanten av Hinnoms dal, og videre til dammen Siloha. Så snudde den og gikk mot templet, som den sammenføyet seg med på den østre side. Men disse murer synets uinntakelig og tårnene likeså. Det var et verk, bygget for forsvar og med en hjelp over dem i kraft av det hellige templet. Det sto oppe på en avsats, eller et plata, og den østlige og søndre side var stupbratt, mens det på de andre sidene raget vegger i en høyde av ca 500 fot. Og formasjonen forøvrig la fundamentet til denne struktur. På denne gigantiske plassen reiste tempelmurene seg, sterke og høye, og inneholdt forgårder og korridorer. Det var en bygning med styrke og skjønnhet, og den utstrålte en kraft av uintagelighet. Slik var Jerusalems styrke beskrevet da Romerne leiret seg rundt den ved påsketider i år 70. Vespasian, og i tillegg hadde han fem andre legioner som tidligere hadde blitt slått av jødene under Cestius lederskap. Han hadde også tjue regimenter med fotfolk, og åtte regimenter med hestfolk. Ved siden av dette så fulgte det med et ukjent antall med arabere, og samlet utgjorde denne krigerskare ca 50.000. menn. Titus stoppet ved Gibeia, ca fem miles fra Jerusalem, tok en eskorte på 600 hestefolk, for å rekognosere byen. Portene var stengte, alt syntes fredfullt og stille, og ikke en mann viste seg. Men som denne troppen snudde seg mot tårnet Psephinus, så kom det en gruppe krigere ut gjennom porten ved kvinnetårnet og avskar Titus fra sine menn. Fremrykning eller tilbaketog ble helt avskåret, for fienden omslutter dem. Men med en intens kamp, klarte Titus å kjempe seg igjennom barrikaden og kom seg unna. Neste dag så beleiret han Jerusalem med sine tropper. Den 12. og 15. legion leiret seg i fronten, og den 5. bak i rekkene. Den 10. legion leiret seg på Oljeberget. Derfra kunne de se ned på dette området hvor folket hadde fylket seg. Men deres fred ble kortvarig. Under påskefesten hadde Eleasar åpnet portene til forgården i templet for folket skulle komme for å ofre. Johannes fra Giscala fant grunner for å introdusere noen av sine menn for tilbederskaren. Disse mennene dro da sine våpen og overfalt Elisers parti, samlet seg en skare av mere eller mindre kriminelle, og slo om seg i alle retninger, inntil hele forgården var fylt med blod. Elisers parti ble så slått. Han og de gjenlevende av hans parti, måtte da bøye seg inn under Johannes, som nå så på seg selv som den øverste av templet og dens tjenere. Han hadde nå bare en eneste fiende innenfor disse

veggene, men denne fienden ga ham konstante vanskeligheter med sin aktivitet. Simons` angrep ble villere og villere, og borgerkrigen som raste innenfor murene ble verre enn noen gang. Og den stilnet bare litt av dersom det var nødvendig å foreta noen angrep på fienden utenfor byen. Og slike nødvendigheter kom jo selvfølgelig. Den 10. legion hadde beleiret seg på oljeberget og var opptatt med å grave sine skyttergraver. Men der ble de overrasket og forvirring oppstod. De angripende jødene fortsatte sitt angrep, og Romerne ble presset til å trekke seg fra sin oppslåtte leir. Legionens sikkerhet hang i en tynn tråd helt til Titus kom til med forsterkninger, og drev angriperne tilbake til Kedrondalen. Senere på dagen, da troppene vendte tilbake til sitt arbeide med beleiringen, så ble det gjort et annet framstøt av jødene. De rykket fram over dalen og brukte alt mulig som skjold til beskyttelse. Hele legionen tok flukten fatt, så nær som den vaktstyrken som var rundt Titus, de kjempet i et kritisk øyeblikk for sin general. Da de andre oppdaget det, så kom de tilbake. Men jødene kjempet for hver eneste bit av den grunnen de sto på, men til slutt måtte de gi seg å trakk seg tilbake. Romerne satte nå opp en voll mellom seg og byen, ved å rive ned alle de hus som de fant, og alle trærne i de nærliggende områder. Ja de endog brøt ut stener av fjellet og fra steder som sto i veien for dem. Med på dette arbeidet, var det så mange hender at det hele var ferdigbygget på 4 dager. Mens dette arbeidet var under utførelse, så sendte Titus dem en beskjed om å overgi seg frivillig. Dette laget jødene et nummer av, hvor de tilsynelatende aksepterte tilbudet, men bare for å gå rett på den delegasjon av Romere som kom dem i møte, og slo dem ned. Mot alle ordre dro mange soldater inn i byen, og kom seg med nød og neppe ut igjen. Jødene praktiserte også en annen strategi. De sendte ut av portene alle sine advokater, og sto oppe på murene og ropte høyt om fred. Titus sendte da Nicanor og Josefus med nye tilbud, men ambassadørene ble angrepet, og Nicanor ble såret. Men folket i den beleirede byen danset oppe på murene av glede over deres suksess. Dette fikk Titus til å ta en annen holdning ovenfor jødene. Han leiret seg nærmere byen, og etablerte seg i en avstand av en kvart mile fra tårnet Psephinus. Han bestemte seg for å angripe i nærheten av Johannes monumentet, hvor den første muren var lavere, og hvor der var større avstand mellom den første og den andre muren. Klargjørelsen til bombardementet var nå nesten ferdig. Men hva angrepet skulle gå ut på, vil trenge litt nærmere forklaring. De bygde opp disse vollene i den samme høyde som murene, slik at de kunne kjempe i den samme høyde som de innenfor byen. Materialet som ble brukt, var for det meste tømmer, jord, og annet som kunne samles sammen i nabolaget rundt Jerusalem. Jordmaterialet og leiren, i konstruksjonene ble brukt for å unngå

at den ble satt i brann, og jern ble også brukt i den hensikt. Foruten disse flyttbare tårnene, som var på flere etasjer, og opp til 70 fot høye, så ble det konstruert rullende tømmerhjul slik at tårnene kunne flyttes til et hvert sted det måtte bli brukt for det. Disse tårnene ble dekket med jern, for å unngå ildspåsettelse. Og på disse tårnene ble det plassert bueskyttere, slyngene, og spydkastere, som skulle rydde området de skulle innta, for folk. De brukte små kasteanordninger som slynget pilene, eller deres andre krigsverktøy inn over byen. Disse slyngeredskapene var enorme kryssbuer som kunne ta piler av forskjellige slag, også brannpiler. Utløser mekanismer var slik at de slo på den med en hammer, og prosjektiler for fram med en enorm hastighet. Josefus forteller at, ved beleiringen av Jotopata, så han en slik sten ble slyngt ut og blåste av hodet til en mann på en avstand av 600 yards.

Når da disse tårnene hadde blitt satt opp like utenfor muren, begynte disse batteriene å vise sin kraft. Disse maskinene var meget kraftige, og velplasserte skudd traff veggene som kanonskudd. Hovedhensikten ved denne operasjonene var for det første, å ødelegge angrepstårnene med ildspåsettelse, ved å kaste brannfakler, eller brennende piler og spyd. 2. Ved bruk av kastemaskinene å hindre fienden og komme på offensiven. 3. Å gjøre kvikke utfall mot fienden 4. Å hindre gjennoppbygging av murene, osv.

Titus hadde delt sin hær opp i tre bataljoner, og alle hadde formet sine valler mot muren. Mellom dem hadde han plassert sine bueskyttere, og foran det igjen hadde han kastemaskinene. Under angrepet så hadde den tiende legionen sine selvproduserte kanoner som kastet stener av anseelige størrelser. Disse steinene var godt synlige for motstanderne, og de jødiske vaktmenn ropte ut advarsler, "Her kommer kula", og dette gjorde de beleirede i stand til å unnsnippe trykket som kom. Da Romerne oppdaget det så farget de steinene, og når de da kom susende, så rev de ikke bare med seg enkelte mennesker, men hele grupper. Jødene på sin side svarte på denne kanonade, skudd for skudd. De hadde også slike kastemaskiner, som de hadde kapret fra Cesium, og disse brukte de med forakt. Men de var så likegyldig med bruken, at farten og presisjonen manglet helt. Den hadde svært liten skadevirkning. De holdt for det meste fienden opptatt med sine overraskende fremstøt. Men disse Romerske kanonene gjorde en forferdelig ødeleggelse. Da alle var klar til å begynne, startet de opp med tre av disse maskinene. Meningen med det, var å sette skrekk i folket i byen. De gav opp sine stillinger og skyndte seg til bedre skjuleplasser for å beskytte seg. Side

om side arbeidet de seg frem, og kjempet med enorm effekt. Kampen var intens og jødene kjempet det de var gode for. Til sist fikk en av kastemaskinene inn en fulltreffer på et av tårnene og det ramlet sammen. Da, som om de var stukket flyktet de, og et vendepunkt var kommet i krigen. Romerne gratulerte seg selv for denne suksessen, meget fornøyde over vendingen det hadde tatt. Men da plutselig, gjennom en åpen port ved tårnet Hippicos, kom hele den kjempende skare med jøder (som holdt denne delen av muren) stormende ut med flammende fakler, for å sette disse maskinene i brann. Romerne samlet seg i all hast, men det jødiske framstykket hadde framgang, Romerne ble satt på flukt, og en fryktelig kamp ble utkjempet rundt disse maskinene. Noen av soldatene fra Alexandria ble tilbake for å kjempe imot jødene, og det var en desperat kamp. Titus kom snart til med sin hest, og han reddet dagen med hell, ved å drepe 12. menn med sine egne hender. Dette forårsaket et vendepunkt, og krigføringen kunne fortsette mot jødene. Murene begynte etter hvert å få store huller på et sted hvor en av kastemaskinene, den største, arbeidet seg fram. Jødene hadde allerede gitt den navnet, Nico, den seirende. Og etter en stund så brøt den gjennom muren, og Romerne kunne gjøre et framrykk. Jødene ga da opp forsvaret av denne muren og trakk seg tilbake til den andre skansen. Titus flyttet seg da nærmere til et sted kalt Assyrerleiren, og gav øyeblikkelig ordre om at den andre muren skulle angripes. Her ble konflikten mye vanskeligere. Jødene kjempet i forsvar den mest innbitte kamp. Johannes og hans menn, kjempet fra Antonius – tårnet og den nordre del av templet. Simon og hans menn samlet seg i nærheten av Johannes – monumentet, og dekket det området, og opp til Hippicos. Der hvor de nå kjempet i forsvar, så gjorde de mange overraskende framstøt. Disse fremstøtene ble slått tilbake fordi den Romerske disiplinen gav deres soldater styrke og samhold. Men jødene på sin side kjempet med uforminsket styrke, drevet av kampen for sitt liv og en personlig heroisme.

Deler av den ytre veggen ble nå ryddet bort slik at Titus kunne komme til med sine maskiner. Og disse rambukkene ble nå satt opp mot den andre muren. Angrepspunktet her var å ta sentraltårnet på nordveggen. Og den ble snart ødelagt. De menn som var i tårnet gjorde tegn til overgivelse, og på den samme tid gjorde Simon seg klar til å gi Romerne en varm velkomst. Titus avslørte denne strategien, og kom tilbake med uforminsket styrke. Jødene satte da tårnet i brann, og kastet seg selv inn i flammene. Men kastemaskinene fortsatte sitt ødeleggelses arbeide helt til tårnet falt i sammen, og den andre forsvarsmuren ble tatt på den femte dag etter slaget

var begynt. Denne erobringen brakte for dagen for Romerne at de hadde inntatt den nyere bydelen, med handelsstanden og varehusene. De var nå kommet inn i byens gater, og for deres egen sikkerhets skyld, skulle de ha inntatt så mange hus som mulig slik at de kunne ha fullstendig kontroll med kommunikasjonene bakover i rekkene. Dette lot Titus til å ta litt for lett på, og lot gatene være slik som han fant dem. Men Jødene lot ikke denne anledningen gå i fra seg, og de overfalt de troppene som hadde kommet inn i byen med uforminsket styrke. De kjempet fra murer og hustak. Og fra alle gater og porter strømmet de inn over inntrengerne. Og de Romerske soldatene flyktet for dem, for å komme seg ut gjennom det trange gjennombruddet i muren. Titus ilte til unnsetning, med alt han kunne gjøre var å prøve og dekke de flyktende soldatene, og prøve å vinne tid så de kunne komme seg ut gjennom muren. Så etter at Romerne hadde klart å komme seg gjennom den andre muren, så måtte de trekke seg tilbake. Dette var en seier så stor for jødene, at det gjenoppvekket kampmoralen slik, at de gjenoppbygget den nedrevne muren, og klarte og holde stand mot fienden i tre hele dager.

På den fjerde dagen måtte de allikevel trekke seg tilbake, og Titus kunne igjen trenge seg inn i byen. Han satte da straks i gang med å bryte ned den nordre veggen, og rev ned de søndre tårnene. To murer hadde nå falt, og en stor del av byen var inntatt av Romerne, men fremdeles stod det igjen å innta den mest viktige delen. Det var det store Antonius – tårnet, og templet. Det var et stort festningsverk i seg selv. Det var Sions sterkeste posisjon. Titus holdt opp i fire dager med kampen, for å kunne gi jødene en sjanse til å overgi seg. I denne ventetiden så omorganiserte han sine tropper, og satte dem ut på sine poster. Legionene marsjerte da frem med sine glitrende skjold, og var et veldig syn der de for fram. Men det var et trist bilde som viste seg innenfor den dømte byen. Hele murens lengde var dekket av soldater, alle tak i byen forøvrig var inntatt av Romere. Og Titus ventet med denne oppstilling å få jødene til å besinne seg, slik at de kunne lytte til den siste sjansen han gav dem om overgivelse. Men han var meget uheldig i sitt valg av sendebud. Han sendte Josefus, historikeren, han som var eks – guvernør i Galilea, mannen fra Jotopata. Og en slik Emissær ville naturligvis ikke jødene lytte til. De tok imot ham med hat og bitterhet, og drev ham tilbake med piler og spyd. Så denne prøven på å få i stand fred, var helt nytteløs. Titus gjenopptok da offensiven på den femte dagen. Han la da oppgaver på hver av legionene, og dirigerte to av dem mot Antionusborgen, og tok den øvre bydelen, nær Johannesmonumentet. Som vi før sa, så

beskyttet Johannes fra Giscala og hans Seloter denne delen, og den andre ble forsvart av Simon. Disse ledere hadde som sitt forsvarsvåpen, ca 300 katapulter, og 40 kastemaskiner.

Tilstanden i byen forøvrig var nå forferdelig. Matvarer var en mangelvare. Du kunne ikke finne korn noe sted, og matvare lagrene var blitt ødelagt under borgerkrigen. Folk lette nå etter mat over alt. Alle som så noen lunde holden ut, ble beskyldt for å ha skjulte lager av mat. Hans hjem ble undersøkt, og hvis ikke noe ble funnet, så ble han torturert til å fortelle om sitt skjulested. Hvis en hemmelig varebeholdning ble funnet, så ble de fordømt fordi de ikke hadde delt det ut til andre. Hvis noen kunne få kjøpt seg litt hvetekorn, så måtte de spise det på de mest hemmelige steder i sitt hus. Og det måtte de gjøre enten rått eller halvkokt. Ingen kunne dekke et bord med mat. Kvinnene kunne stjele den siste matresten fra sin egen mann, og barna gjorde det samme fra foreldrene, og foreldrene fra barna. Mødrene kunne stjele sin egen morsmelk fra sine babyer for å berge livet. Og all slags mat var akseptabel, samme hva det var, og den ble spist under frykt og angst. Tyver var alltid nære nok for å kunne stjele, og det med god samvittighet. Hvis et hus var stengt, ja så var det med en gang beskyldninger om at her satt man å spiste. Og de sultne brøt seg dermed inn for å kunne plukke maten fra de munnene som holdt på å spise der. Gamle menn ble pisket til de slapp fra seg de smulene som de så desperat holdt i sine hender. Og kvinner ble trukket etter håret, til de ga fra seg det som de måtte ha. Barn ble kidnappet mens de klynget seg til sine små smuler, og de ble kastet i været og slått imot stener. Utsultede vrak, kunne kripe helt bort til de Romerske utposter, uten tanke på hva som kunne hende dem, i håp om å finne noe de hadde kastet i fra seg. Men de ble bare plyndret etterpå, hvis de ikke da ble drept på veien tilbake. Dette var de tilstander som den lavere klasse måtte lide fra sine egne. Den rikere klasse ble beskyldt for å holde med fineden, og for å drive spionasje for dem. De ble også beskyldt for desertering. De ble fratatt sine rikdommer og sin velstand som en straff. Og etter at de hadde blitt plyndret av Simon, så falt de i hendene på Johannes, eller omvent. Så mellom disse to lederne ble de fullstendig ribbet. Som Josefus selv beskriver det, ”De drakk med hverandre med innbyggerenes blod, og delte deres kropp imellom seg.” Den Romerske hærfører beordret da en avskjæring av Golgata, for å avskjære alle dem som hadde flyktet ned i dalen. De sultne jødene som hadde kommet seg ut på grunn av mangel på mat, ble fanget og drept. Det ble korsfestet ca 500 stykker hver dag, til det ikke var mere plass for kors, og heller ikke flere kors som kunne lages for ofrene. Titus fortsatte å forverre

deres tilstand, og han sa at han ikke ville spare deres liv, for de kunne ikke ta vare på så mange fanger. Det var en militær nødvendighet. De jødiske soldatene likte å peke ut disse Romerske grusomhetene til de fredselskende menneskene i blant dem, og de kalte det for den Romerske nåde. Titus sendte tilbake noen av soldatene som var tatt til fange. Og de hadde avhuggne hender, for å få dem til å overgi seg, men jødene nektet å overgi seg. Fra sine dekningsropte de over til Titus, at de heller valgte døden, som mere befriende enn det Romerske fangenskap. Og så lenge som de hadde pust og ånde, så ville de gjøre alt det de kunne for å forverre Romernes inntog. Døden ville for dem komme som en befrielse, og lukke deres øyne etter en slik behandling av deres kjære by. Etter syv dagers arbeide så hadde de kastet opp en tilstrekkelig voll opp mot Antoniustårnet, og maskinene begynte igjen å tordne. Men da angrepet holdt på å lykkes for Romerne, så sprengte Johannes en mine, som han hadde konstruert og plassert mot fienden. Og ut av dette kom det røk og flammer, og løse stykker av forskjellige slag. Romerne ble sjokkert, og gav straks opp alle forsøk på videre fremrykning. To dager etter dette, så gjorde Simon og hans parti et forsøk på å ødelegge den andre delen av vollene. Og de ble ikke undervurdert av fienden. Men med flammende fakler og våpen ellers, stormet de frem, satte ild på Romernes festningsverk og kastemaskiner, og de trakk seg ikke tilbake før ilden hadde fått skikkelig tak. Som da flammene steg høyt stormet da unnsetningen til for å drive dem tilbake, men jødene kjempet desperat for å holde stillingen. De holdt fast i maskinene, og glødet opp konstruksjonen som også var av jern, fast bestemt på å ikke trekke seg fra oppdraget før maskinene var ødelagt. Til slutt ettersom flammene tok omfang på grunn av vollenes brennbarhet, ble Romerne drevet tilbake av de fremadstormende jødene, men igjen kom Titus frem på senen og klarte å drive jødene på retrett med sin utrettelige vilje og energi. Jødene vendte da tilbake til byen, men Romernes kampvåpen og beskyttelse var nå ødelagt. Alt deres arbeide var forgjeves, og de måtte begynne en ordinær beleiring av Jerusalem for å innta den, med vanlige våpen igjen. På dette tidsrom av kampen, holdt Titus et råd, og trakk opp nye retningslinjer. Tre hovedtrekk ble planlagt: Den ene var å storme byen, og bruke hele styrken på dette angrepet. Den andre var å blokkere byen, å sulte dem til overgivelse; og den tredje var å få laget seg nye kastemaskiner å gjenoppta den vanlige krigføringen som før. Titus satte seg imot den første av planene, med den grunn at det var håpløst å kjempe mot menn som var drevet til desperasjon. Han hadde også innvendinger mot den andre planen om blokaden med den begrunnelsen at, det ville kunne svekke deres rekker ved å spre hele hæren

over et så stort område som de da måtte dekke. Og ellers så var det jo også ikke tjenlig at en så stor hær skulle sitte så ineffektiv foran en by, og å vente på at den skulle sultes til døde. Men det ble til at han valgte en kombinasjon av de to siste utvegene. Han trakk en sirkel rundt byen for å hindre noen forbindelse til utenverdenen, mens han restaurerte resten av vollene og kastemaskinene. I tillegg til dette så omringet han byen med en ny festningsvoll på en lengde av fem miles, som ble ferdigbygget på tre dager, på grunn av den store hær som han hadde kommando over. På denne måte ble da jødene avskåret fra alle muligheter utenom byen, og hungersnøden økte i omfang.. Den ødela hele familier. Husene var fulle av døende kvinner og barn, og gatene var fulle av døde legemer. Unge menn sjanglet rundt markedsplassen bare for å falle død om, dersom noen kom for hårdt bort i dem. Og begravning av de døde ble umulig. De syke var for svake til å gjøre det, og de som var friske nok kunne ikke klare det, for tallet på de døde var så enormt stort, og også på grunn av usikkerheten over deres eget liv. Mange døde endog over de døde legemer som de prøvde å hjelpe. Andre igjen gikk bort til grav plassene for å vente på deres egen time, som de visste ville komme. Enda med all denne forferdelse, så var det ingen gråt eller klage, men bare tørre øyne og åpne munn. Slik så de de døde gikk til sin hvile. Det var en dyp stillhet og en dødens natt som gikk over byen. De brøt seg inn i husene, og robbet ikke bare de levende, men tok også klærne av de døde. De skar med eggen av sine sverd på de døde kroppene. Og mens andre enda var i live gav de dem en spottende trøst og drap dem for å teste virkningsgraden av sine våpen. At så mange etterhvert ble liggende døde og ubegravet, forårsaket at folket gikk inn for å begrave de døde på byens bekostning. Men omkostningene ble så høye at de isteden for tok likene og kastet dem over muren og ned i dalen. Disse døde ble regnet til ca 600.000.

Når Titus hadde sine runder rundt byen og fikk se disse likene ligge å råtne, så ble det sagt at han stønnet og strakte sine hender opp mot himmelen for å få Gud til å bevitne, at dette ikke kunne være hans verk.! En slik uttalelse, var en hysterisk handling som minner oss om andre tider, ikke langt tilbake i tiden. Desertører begynte nå å komme til den Romerske leiren. Disse kastet seg enten ned fra murene, eller så ga de folket en falsk forståelse om at de skulle ut for å kjempe mot fienden. Men de overga seg til den første de møtte. Disse beskrev tilstanden inne i byen som forferdelig. Husene hadde nå blitt omgjort til katakomber. Et lite mål korn, ble solgt for 200 dollar. Sjøppel og ekskrementer ble brukt til føde, og folket åt de mest utrolige ting. Ja, det som den mest garvede lasaron vanligvis ikke ville ha mellom sine tenner, ble

begjærlig slukt. De spiste sine egne sko, og belter av lær, ja også lærtrekkene på sine skjold åt de. Andre levde på restene etter gammelt høy, og slike ting ble solgt for skyhøye priser. Men endog det verste som kunne nevnes, var nok at en kvinne hadde stekt sitt barn, og fortært halvparten av det. Røverne i byen, som oppførte seg verre enn hunder, kjente lukten av stekt kjøtt, brøt seg inn i huset hennes for å stjele maten, og her fant de henne i full gang med å spise av sitt eget avkom. Enda de var både røffe og harde menn, så snudde de og flyktet ut av huset for en slik handling. Men disse ting ble jo omtalt av profetene, mange generasjoner tidligere, i 5. Mos. 28: 57.

I mellomtiden så raste kampene for å innta byen videre, med uforminsket styrke. Naboområdene var nå blitt helt ribbet for tømmer og annet materiale. Og Romerne måtte dra lengere av sted for å få tak i det de trengte til sine krigsmaskiner. Fire store voller ble nå reist opp imot Antonius – tårnet, og det gikk unna på tre uker. Men resultatet av bombardementet var ikke tilfredsstillende. De måtte prøve en annen plan. Romerne klumpet seg i sammen, løftet skjoldene over hodet, slik at det dannet et tak, så gikk de mot muren og klarte å få ut noen steiner av den slik at maskinene kunne finne seg et sårbart punkt. Så siktet de inn mot dette punktet. Og neste kveld klarte ikke murene mere. De raste sammen, og laget vei gjennom det festningsfeltet som hadde vært. Så kom det opp en ny mur, oppbygget av Johannes. Men da tok Titus sine soldater og beordret stormtropper med stiger, under ledelse av en syrer som hette Sabinus. De gjorde et forsøk, men klarte det ikke. To dager etter klarte hovedstyrken i den femte legion å bryte seg i gjennom den forsvarsskansen som jødene hadde satt opp. Og de kom seg fram til Antoniustårnet. De overrasket, og drepte de sløve vaktene, og når de først hadde fått fotfeste, så lot de trompeten gjalle. Dette skremte jødene, men samlet Romerne til kamp. Et forferdelig slag ble nå satt i gang, hvor hver tomme av den grunn de sto på var av vesentlig betydning. Romerne presset på for å få seg en stilling, og et fotfeste innenfor templet. Men de desperate jødene ble for mye for den Romerske kampånd, og etter ti timers kamp, måtte Romerne trekke seg tilbake for å finne en posisjon ved Antoniusborgen, Titus rev da ned denne delen for å gi plass for sine fremtidige operasjoner. Jødene på sin side ryddet da alle muligheter for å komme inn i templet via andre byggverk, ved å brenne ned det statlige galleri på nordsiden, for den hadde forbindelse med Antoniusborgen. På dette tidspunkt forsøkte igjen Romerne med diplomati for å få jødene til å overgi seg. Det var den 17. Tamuz. Dagen for Antonius-tårnets fall. Titus sendte Josefus for å tale med jødene, for å presse dem til å overgi seg. Men

Johannes` svar var, at han ikke fryktet for byen som var tatt, for den var Guds egen by. Og templet var nå deres eneste skanse mot fienden. Romerne satte da igang sin operasjon mot templet. En kastemaskin ble først beordret frem, som Titus selv dirigerte. Men etter åtte timer konstant hamring mot templet, så hadde de ikke kommet en fot lengre. Den store hæren ble da delt i fire, for å angripe templet fra alle sider. Og etter som de da fikk rigget seg til, begynte de å hamre løs på tempelmurene med sine kastemaskiner.

Men selv på den sjette dagen så hadde ikke selv den sterkeste av maskinene gjort noe særlig inntrykk på murene. Templet var utrolig godt bygget. De prøvde da med et stormangrep, men ble møtt med den mest fryktinngytende motstand. Romerne ble rent slaktet ned i hundretalls`, og drevet på flukt, og de tapte både sine kastemaskiner og annet krigsmateriell. Soldatene ble da ville av raseri og kom igjen, (etter å ha reorganisert seg) for å sette portene i brann. De fikk fyr på portene, og sølvet smeltet, som de var dekket med, og hele treverket var snart i flammer. Brannen bredte seg til den indre forgården, og raste hele natten, men ble da slukket under kommando av Titus, som egentlig hadde til hensikt å spare templet. Han bestemte seg for å ta det endelige angrepet den neste morgen. Men disse rasende jøder gjorde to desperate påfunn, som kom til å gjøre et så stort fall blant Romerne, at planene ble forandret. Mange av disse Romerne var i gang med slukkearbeidet, under ledelse av Titus` befaling (flammene raste fremdeles i den indre forgården) da en av Romerne tok å satte fyr på et av de gyldne vinduene som ledet inn mot det hellige sted, hans tålmodighet hadde tatt slutt. Ilden spredde seg raskt og de andre vennene hans fulgte med og gjorde det samme. De var fylt av hat ovenfor jødene. Titus, som hadde gått til ro for natten, skyndte seg da av sted for om mulig å få kontroll over sine menn, men de aktet ikke på den befaling som Titus ga. Og fra rom til rom spredte flammene seg, men fremdeles sto det aller helligste uberørt av flammene. Med mange forsøk, både med ord, og kamp, forsøkte Titus å få kontroll over styrken sin, men deres tålmodighet var slutt, de hatet jødene for mye til at de skulle spare templet nå. En av soldatene tok med seg en haug med ved og la det foran tempeldøren, og tent på. Og med ett sto også templet i brann.

Simon og Johannes trakk seg da opp til den øvre delen av zion, og holdt stand der en tid. Deres situasjon var håpløs desperat, men de foraktet et hvert forsøk på overgivelse. Dette gjorde Titus så harm, at han satte fyr på hele den nedre bydelen, og plyndret den. Hans beleirings – arbeide måtte da fornyes, men på atten dager var vollen igjen i stand, og en ny fremrykning ble gjort.

Byen ble tatt ved et stormangrep, og tusener ble slaktet ned. Disse som da enda var igjen i live, ble solgt som slaver, eller dømt til å kjempe på arenaen som gladiatorer. Simon og Johannes beleiret seg da i galleriet, til de ble sultet ut til overgivelse. Johannes ble dømt til døden, men det ble omgjort til livsvarig fengsel. Simon ble sendt til Rom, og etter at triumfen var blitt feiret, så ble han halshugget foran folkeskaren.

Massakren var da et faktum. Titus beordret fullstendig ødeleggelse av byen, med all dens skjønnhet. Ingen ting ble spart, foruten en liten del av den vestre veggen, (i dag kalt for klagemuren) og de tre tårnene, Hippicos, Phasaelis, og Marianne. Vi er blitt fortalt at Titus bar med seg en plog, som skulle være et tegn på byens evige ødeleggelse. Men vi som har vårt håp om det fremtidige Jerusalem, vet at hun vil reise seg igjen i herlighet, for Gud har sagt det. Denne bys` sorger har vært store, og hennes ruiner forferdelige. Men alle disse sorger og ruiner, var fortalt oss på forhånd, og var konsekvensene av menneskenes synd og ugudelighet i byen. Og det er den samme profetien som forteller oss om hennes gjenopptagelse og restaurasjon, og hennes fremtidige herlighet. Da skal han, i Guds egen time, komme til Jerusalem og trøste henne. For Herren skal trøste Zion: Han vil gjenoppbygge alle hennes ødelagte steder. Og Han vil gjøre hennes ødemarker og ørkener om til en Edens have. Fryd og glede skal bli funnet der, og frydesang og takksigelse, sier Esaias.

BLOSS` ELDRE HISTORIE OM JERUSALEMS FALL I ÅRET 70 AD

Denne vakre byen var okkupert av tre fraksjoner. Elieser, med et parti som ble kalt for seloter. Disse holdt tempelområdet. Johannes som var blitt drevet bort fra Giskala, han holdt den lavere bydelen. Og så var det Simon, med sine sammensvorne etterfølgere. De holdt til ved Betesta. Slik var byen, med sine forsvarere. Og slik var det Titus møtte sin motstand, da han ankom Jerusalem, våren 70. AD Det var på den tiden at jødene skulle til å holde sin påske. Han ankom utenfor byen, og leiret seg østenfor muren ved Kedron, og oppe på oljeberget. Virkningen av jødernes forsøk på å hindre Romerne å beleire og innta byen, var store. De brente opp fiendens krigsmaskiner, og angrep Romerne med en slik forakt og styrke, at Titus ganske snart ga opp ideen om å ta byen ved et stormangrep I stedet engasjerte han sine soldater til å konstruere en voll som skulle hindre all ferdsel gjennom portene, inn og ut av byen. Ikke før var disse vollene ferdige, så brøt det ut borgerkrig der inne i byen. Store kamper ble utkjempet innenfor murene, og en gruppe av

snikmordere kom seg inn i templet og nedkjempet Elieser og hans parti i et hovedangrep. Det ble rene massakren. Denne konfrontasjonen ødela store mengder av korn. Så da den dagen kom for Jerusalem, at hennes fiender kastet opp voller mot henne, og holdt henne på alle sider, så lå hennes egne sønner som myrdede offer på hennes alter. Og hennes små barn gikk omkring til de døde av sult. Forvarsler og profetier hadde for lenge siden varslet denne kommende dom. Sverdene klinget i luften. De bekjempede hærer ble sett mens de i hast fløy for kampen som raste. Tempels dører ble åpnet, og en stemme fra helligdommen ropte ut. "La oss flykte" Så høres en sterk lyd, som av en stor skare som for frem. Og etterpå ble det en stillhet som hersket i helligdommen.

Jødene snudde om på den stadig fremrykkende fienden ved sine raske kontrastøt, og dype innhogg i den Romerske hær. De nektet fullstendig å hør på alle de råd om overgivelse som ble gitt dem av Titus, gjennom Josefus` munn. Romerne selv, ble brakt til desperasjon, og la et stort hat for dagen, mot jødene. De presset stadig på, og vant posisjon etter hvert. Til slutt fikk de herredømmet over Antonius – tårnet. Så kom den dagen hvor gjennombruddet var et faktum. Den 10. august, den samme dag som kong Nebukadnesar brant ned Salomos tempel. Det daglige offer hadde stanset, for det fantes ikke flere menn tilbake som kunne legge fram offeret. Romerne som da hadde beseiret Antoniustårnet, begynte å hamre med sine krigsmaskiner på de kjære veggene av templet. En Romersk soldat hadde da i det koke som oppsto, og drevet av et usigelig hat, banet seg veg frem til tempelet, og ved hjelp av noen andre soldater fikk han kastet inn en brennende fakkell gjennom et av vinduene. Og ikke lenge etter sto hele bygningen i lys lue.

Det rop og den fortvilelse som oppsto i blant jødene, når de fikk se sitt hellige tempel gå opp i flammer, kunne ikke bevege hjertene til Romerne, for deres hat var for stort til det. Titus selv, var ute av stand til å kunne redde situasjonen. Han trakk seg da tilbake bort til Antoniusborgen, og proklamerte med et sukk at: " Jødernes Gud har kjempet imot dem; og Ham skylder vi vår takk, og seier". Det antall som ble drept under denne krigen, ble anslått til ca. 1.000.000. og fangene til ca 100.000. Johannes og Simon ble tatt til fange. Den ene ble fengslet på livstid, og den andre ble fraktet til Rom, for å klinge med sine lenker etter seierherrers vogner.

ALL TVIL ER FJERNET.

I det siste så har du kanskje lest disse ordene i Matt. 24. Luk. 19, og Luk. 21, og tatt dem heller lett. Men etter å ha lest historien, og sett hvor nøyaktig disse ord ble oppfylt, fra de vers som vi her har lest, kan du da ta lett på det som står der etter dette? Jeg må si, at dette fjerner all tvil om at hvert ord som ble profetert kommer til å bli oppfylt før enden av den tilmålte tid. For eksempel, Titus hadde tre forskjellige planer å velge mellom hvordan han skulle få roet ned dette jødiske opprøret. Hvis han hadde bestemt seg for en av de to første planene, så ville ikke Jesu profeti gått i oppfyllelse. Og før (Titus) en eneste av disse tre planene ble lagt frem, så hadde Titus ved flere anledninger forsøkt å få i stand fred med jødene. Det var tre fraksjoner blant jødene. Alle så kjempet de mot hverandre, på grunn av religiøse og politiske forskjeller. Og det var dette Titus var kommet for å roe ned. Og hans første tanke var å få dysset ned urolighetene med en fredsplan. Men de forkastet alle disse forsøkene, og presset ham til å ta i bruk andre metoder. Det var på den tid at alle de jøder som hadde tatt vare på Jesu ord, kom seg unna og fløy opp i fjellene. De kunne se at Jerusalem var omringet av armeer, og dette var deres signal på å forlate byen. Enda da var ikke disse armeene befalt å ødelegge byen. De troende fløy ut av byen, og de andre forkastet Titus' tilbud for å få til fred, og de kjempet bare enda mere fryktelig. De forente seg straks, og begynte å kjempe imot deres fiende utenfor muren, Romerne. Derfor var det at Titus måtte revurdere sine planer om hvordan han skulle håndtere situasjonen. Først tenkte han på et stort stormangrep på byen, men så fant han det nytteløst å kjempe mot et folk som var drevet til vannvidd. For det andre, så tenkte han på å blokkere hele byen til de ble sultet ut av den. Men fant også snart ut at det ville være uklokt å la en så stor hær sitte ned å være ineffektiv over et så langt tidsrom. Men allikevel så valgte han en mellomting, mellom det andre og tredje alternativet. Han kunne omringe byen fullstendig, å hindre all tilgang på varer utenfra, samtidig med at han fortsatte angrepene mot byen for å få komme seg gjennom muren. Kan du se hvordan alt dette måtte til, for å oppfylle Jesu ord? Han som hadde sagt i Luk: 19:43 ”For dager skal komme, da dine fiender skal kaste voll opp mot deg og trenge deg fra alle kanter, og omringe deg” Denne armeen sirklet inn byen, og holdt seg på betryggende avstand fra bueskytterne på bymuren. De begynte å huke ned trær, samlet i sammen stener, og alt mulig annet som kunne benyttes til å bygge en voll mellom dem og byen. De fortsatte å bygge den høyere og høyre etterhvert som de nærmet seg bymuren. De fortsatte å bevege denne vollen mot bymuren, til de var så nære og så høyt, at de kunne begynne å bryte ned bymuren med sine maskiner. Du kan jo lese det som

skjedde. Jeg ønsker bare at du skal kunne se hvor perfekt Jesu egne ord gikk i oppfyllelse. De hadde trengsel rundt seg, de var omringet på alle sider. Ja de jevnet hele byen med jorden. Den utsultede, og fryktinngytende situasjonen, med alle dens forferdelser inne i byen, om kvinnene som gav die, ja så langt tilbake som til 5. Mos.28:57, ble hvert eneste ord oppfylt. En mor ville ete sitt eget barn. **DET ER OPPFYLLELSEN AV PROFETIENE TIL PUNKT OG PRIKKE**, akkurat som vi leser den fra historien.

Det faktum at en historiker nevner ca. 600.000. ofrer, og en annen oppgir et antall til å være mere enn en million, er heller uinteressant for oss. Det er ikke antallet på dem som gikk under som vi er opptatt av, men **HVA SOM EGENTLIG HENDTE**, det er det vi ser på. For det er dette som oppfyller skriften.

ET SMIGRENDE MENNESKE.

Hvis det kun skulle trekkes et punkt ut av alt det vi her har behandlet, så måtte det bli, at disse urtids kristne virkelig forstod seg på profetiene, og de fulgte instruksjonene nøye. La meg også si, hvis det var så viktig for dem i deres tid, så er det like viktig for oss i denne tid. Vi er nå kommet meget nær den tid at det kommer til å være meget viktig for enhver kristen, at de kan legge for dagen en bevisst tro på hva de tror, og hvorfor de tror det slik. Hvis det du tror, ikke kommer av en Guddommelig åpenbaring, så vil fienden meget snart komme til å rane fra deg det du trodde du hadde. Få aldri den ideen i ditt sinn, at bare fordi vi vet bruden ikke kommer til å gå igjennom den store trengselen, at alt vil komme til å bli lik en rosenhave for henne, fram til den time at hun blir opprykket. Du vil ikke kunne komme deg i gjennom det så lett. Men du kan være forberedt på hva enn som skulle komme i din veg, om du bare vil la Guds ånd få lede deg gjennom Hans ord. Naturlig sett så vil våre øyne være rettet mot den antikrist som skal komme, men glem for all del ikke, at der er allerede mange antikrister ute i verden i dag. Det samme sa Johannes. Og dette peker hen imot enhver som taler motsatt til hva den åpenbarte sannhet legger for dagen. Verden er fulle av slike utskudd. Og tro meg, de forårsaker vanskeligheter hvor enn de måtte vandre. De tror bare på en Gud, uten å ha noen åpenbaring om ham. Og de kjenner heller ikke til hvordan de skal behandle Guds ord. De har ingen forståelse om Guds plan, og hvordan han tillater motsetningsforhold å komme til blant troende for å få fram det ekte. Akkurat slik var det også i Israel, på den tid da Jesus vandret der nede, første gang. De gikk rundt og

skrøt over at de hadde Abraham til far, og at de trodde på Moses og profetene. Men i realiteten var de blitt så kjødelige av alle deres menneskelige vedtekter som kom ved siden av profetordet, at Jesus ble presset til å si til dem: ” Dere er av Djevelen, deres far.” I henholdt til den naturlige arvelighet, etter loven, så var de de rettmessige slektninger. Men uten åndelig åpenbaring så mistet de dette fullstendig. Bare noen få ut av hele denne store masse, ble virkelig berørt av Jesu liv og teneste. Og de hentet det ut av en ekte åpenbarelse. Se bare på Judas, som var en åndelig type på den antikrist som skal komme. Han var en religiøs person, og han trodde på Gud. Men på en eller annen måte så fikk han aldri noen egentlig åpenbaring i sitt liv. Jesus referer til ham som, fortapelsens sønn. (en som er ordinert til å lede noen til fortapelse). Paulus refererer til syndens menneske (antikrist) som fortapelsens sønn. (1.Tess. 2:3.) Han vil være den, som Judas satte en type på, en religiøs mann som er ordinert til å lede andre i fortapelse. (eller også ødeleggelse). Judas var en type på den åndelige side ved dette menneske. Det er også hvorfor vi kan si at denne Antikrist vil komme til å være identifisert med kristendommen på en eller annen måte. Og Daniel 11. sier at han vil komme på en innsmigrende måte. Hvis du analyserer dette, så finner du ut at han vil komme til å være en ordets mann, (en som kan bruke ord). Hans store talegaver, og de løfter som han kommer med, vil komme til å vinne manges tillit. Og det nok til å oppfylle Dan. 9:27. Både Antiokus og Titus kom på senen med et sverd, men denne mannen vil aldri være nødt til å ta opp noen form for våpen selv. Folk fra hele verden vil komme til å legge sitt liv villig i hans hender. Gjennom smiger og løfter om en virkelig fred, vil hele verden stille seg og sine muligheter til rådighet for ham. Hvorfor? Jo fordi da vil denne verden ha blitt rystet i den posisjon, at alle frykter for en jordens undergang. Jeg vil ikke sette noen datoer, men jeg vil si det igjen. Alle de urolighetene i Midtøsten, vil ikke kunne dempe seg før den har brakt inn en krig, som vil sette frykt i verdens befolkning for en undergang for jorden. Lederne i det vestlige Europa vil gladelig gi fra seg sin makt til dette dyret, i rette time. De vil simpelt hen være hysteriske. Når da denne mannen begynner å våkne opp for hvor mye makt han egentlig har, da er det at Satan kommer til å salve ham.

På grunn av sin religiøse identitet, så tror han på Guds ord. Men han vil ikke kunne tro på ham ved guddommelig åpenbaring. Fra kap. 11. i Daniel lærer vi også, at denne samme mann som får all denne makten gjennom smiger (lurerier) vil ikke komme til å gi himmelens Gud ære, men vil opphøye seg selv over alle Guder. Det fortsetter videre med å si der, at han skal komme til

å gi sin ære til festningenes Gud. Jeg har tenkt på dette mange ganger. Her har vi altså en mann som skal tro på Gud. Han er å se på, som hodet for den kristne kirke. Men her i Daniel 11, så vil han ikke gi akt på sine fedres Gud, men vil heller gi seg hen til festningenes Gud. Her har du grunnen. Ved den tid at denne tidsalder kommer til syne, så vil noe ha hendt som vil affekttere hele den psykologiske og religiøse tankegang. Verden vil akkurat ha kommet ut av en stor rystelse når han blir akseptert som deres leder. De politiske jøder, som ikke ser Gud i det hele tatt, i det som har skjedd, vil være rede til å få i stand fred med hva enn denne verden tilbyr som mulighet. Dette er selvfølgelig for å oppfylle Jesu ord i Johannes 5:42-43, hvor han taler til en lignende gruppe jøder. Han sa til dem: ”Men jeg kjenner dere, at dere ikke eier kjærlighet til Gud i deres hjerter. Jeg kommer i min faders navn, og dere tar ikke imot meg: Hvis en kommer i sitt eget navn, ham vil dere ta imot.” Det er sant. Den sanne fyrste som kom i sin faders navn, ble forkastet av jødene ved hans første komme. Men denne falske fyrste, som skal komme å yte sin tjeneste for denne verden i sitt eget navn, ikke mange dager heretter, ja han kommer til å bli mottatt av disse politisk sinnede jøder som lever i dag. Derfor, fordi Jesus profeterte dette, så vet vi at det kommer til å være en gruppe jøder som er forutsett til å motta dette syndens menneske. Dette er hva Dan. 9:27. viser til når det sies, ” og han skal få i stand en pakt for de mange i en uke” Det vil bli en økonomisk, politisk fredspakt, og hvor det står, ”For de mange” så betyr ikke det mange individer, men mange nasjoner. Syria, Egypt, Saudi Arabia, ja hele den muslimske verden kommer til å fly til fredsforhandlingene, sammen med Israel og de andre. De vil alle ønske å bli en del av dette menneskelagde dyresystemet, som synes å bli det beste systemet som noen gang er lagt for dagen. Og de kommer jo ut av et kaos og en tilstand hvor de har vært vitne til forferdelige ting. (en Atomkrig). Det er på denne side lett å forstå, hvordan paven får, ved sin innsmigrende talemåte, nasjonene til å legge seg under dette. Han vil ikke behøve å bruke noe sverd. Hans glatte tunge vil være alt hva han trenger for å bøye verdenslederne.

TO PROFETER DEMONSTRERER GUD.

Mens de politiske lederne i de mange nasjoner, sitter rundt sine konferansebord for å gjøre en pakt med den Romersk katolske paven, så er det noe annet som holder på å skje i det lille landet Israel. To jødiske profeter kommer til å tre frem på senen, og en stor vekkelse kommer til å bryte ut. De kommer til å demonstrere Guds kraft, akkurat som Moses og Aron gjorde det i Egypt. Og de sanne åndelige jøder kommer til å ha sin livs sjanse. Venner,

tro ikke et øyeblikk at denne gamle paven kommer til å ignorere det som skjer der. Du kan tro meg, han kommer til å merke seg de nasjonale nyheter på fjernsynet hver eneste kveld. Og hva de to profeter gjør på den tid, kommer til å trekke mere oppmerksomhet enn gisselsaken i Iran gjorde. Aldri har du sett nyhetsmediene flokke seg rundt noe, som de da kommet til å gjøre. Disse to profetene kommer til å gå rundt i Jerusalems gater, og advare jødene mot å ha noe å gjøre med denne antikristen, og de kommet til å åpenbare ham som det. Og på samme tid vil de kommet til å åpenbare for dem, hvem den sanne fyrste er. De kommer til å stadfeste sin tjeneste, ved å kalle fram de plager som står omtalt i Joh.Åp.8. troende vil motta den hellige ånd, og de vanntro vil få del i plagene. Hvilken forvirrelse kommer vel ikke det til å forårsake. Den gamle paven vil prøve å bære over med det i 3 ½ år, men da vil det komme til å bli mere for ham, en han kan holde ut. Han vil ikke la dette fortsette lengere. Han vil bli presset opp i et hjørne for å ta aksjon. Og her har du mannen, som av verden er sett på som det store Guds talerør, og over i Israel er det to menn som demonstrerer Gud på en slik måte, at det trekker til seg hele verdens oppmerksomhet. Hva fører da dette ham til? Hvis han lar dette fortsette, så vil det ødelegge hele hans program. Og uten tvil så vil den arabiske verden ha sine politiske utsendinger, som presser ham til å gjøre noe. Så hva skal han da gjøre? Jo paven kommer til å ta frem sitt sverd, å sette kursen mot Israels land. Naturlig sett så er dette sverdet, hans autoritet til å kalle fram de internasjonale tropper, som da vil være fullstendig lagt til hans disposisjon. De kommer til å oppfylle Åp.11:17, ved å drepe disse to profeter. Og den gamle paven selv, vil oppfylle Dan. 11:45, ”Og han skal slå opp sine palasstelt mellom havet og helligdommens fagre berg” (Mellom Middelhavet og Dødehavet.) det kan ikke være noen annen plass, enn rett på Sions berg. Sa ikke også Paulus, apostelen, at han ville sitte i Guds tempel (antikrist), og utgi seg selv som Gud? Han vil kreve tilbedelse, for ved denne tid, så vil han være salvet av Satan til å oppfylle alt det som er skrevet om ham. Hans første oppmerksomhet kommer til å bli rettet mot de to profeter, og få dem drept. Og fra dette øyeblikk, for å fullføre sin tilmålte tid, vil han oppfylle alt det som Antiokus, Judas, Titus, var det forbildet på. Han er da Gudenes Gud i sine egne øyne, og han vil komme til å tjene festningenes Gud, som sine fedre, de som innehadde dette paveembedet før ham. Brødre og søstre, jeg håper dere kan se hvordan disse skriftstedene passer inn i hverandre. Ikke noe i denne Bibel, er skrevet forgjeves. Det vil kunne hjelpe deg, om du vil tillate det. Men husk over alt dette, at det er kun det som du har grepet ved åpenbaring som vil kunne

hjelpe deg når budet om forvandling utgår. Antikrist, fortapelsens sønn, er utvalgt til å lede denne vantro verden til ødeleggelse.

Men for deg som tror, la meg få si det som Paulus sa til Tessalonikerne. La ikke noe menneske forføre dere på noen måte, og bli ikke forvirret i din ånd av alle disse datoene og hemmelighetene som enkelte mennesker prøver å dytte på deg. For dagen for vår samling med Kristus, kommer ikke før det store frafallet har fått sin tid, og før syndens menneske, som er fortapelsens sønn, antikrist er blitt åpenbart. Når denne fredstraktaten er blitt undertegnet, og disse to profetene er kommet å senen, da, og bare da, kan du regne med at tiden for de store forandringer kan skje. Da kan du regne med at ting kan skje. Vi vet i alle fall fra skriften hvor mange dager som er gitt til disse to vitnene, og også hvor lang tid antikristen skal ha. Hver av dem er tillagt 1260 dager, og Gud selv vil komme til å holde tidsskjemaet.

HORN MED ØYNE.

Vi skal her ta for oss de SYV HODER OG DE TI HORN, som Daniel så vel som Johannes på Patmos, så på et spesielt dyr. Men vi må nærme oss dette på en måte som vil kunne hjelpe deg til lettere å forstå det. Jeg føler at vi er på vei inn i en meget viktig del av vårt budskap. Og jeg ber om at alle sanne Guds barn som leser dette, vil ta disse ting alvorlige og ha forståelse med meg, hvorfor jeg går inn på dette emnet fra den vinkel jeg gjør. La oss gå tilbake til Daniel 7, hvor vi ser det lille hornet (antikrist) viser seg for Daniel. Hør her hvordan Guds engel forklarer visjonene til ham. Vi har til nå tatt frem de typer som har vært eksempler på det hornet som skal komme, og som skal oppfylle skriftstedene om Antikrist og hendelsene i endetiden. Hvis du nå har fulgt med gjennom de ting vi allerede har bragd frem, så skulle du nå ha denne antikristen i hans åndelige identitet, og forbinde ham med Rom. Så i Dan. kap. 8,9, og 11, behandles de som vil sette en type på det lille hornet, typer som definitivt er en oppfyllelse av hendelsene i kap. 7. Typene i skriften ble plassert etter at tjenesten ble etablert. Og ikke mindre enn fire ganger er det gjort referanse til ”ødeleggelsens vederstyggelighet”.

Vi har nøye gjennom gått og avdekket tilstandene som allerede er oppfylt ved Antiokus, og Titus. Og jeg tror du allerede kan se hva som skal skje for å fullføre de skriftsteder, som viser de tilstander som bringes frem i våre dager ved tidenes ende. Det er det Daniel 9:27 sikter til. Helt siden Titus fullstendig ødela Jerusalem, med templet, så har denne byen gått gjennom

perioder med ødeleggelse og kriger. Og alt dette har vært gjort for å holde jødene borte fra muligheten til å regjere og kontrollere denne byen, og tempelplassen. Og først ved denne endetiden, har de klart å få kontroll over dette. Nå skal skriften oppfylles. Denne Omar moskeen som står på tempelplassen har ofte blitt omtalt som ødeleggelsens vederstyggelighet. Vel på en måte kunne man kanskje si det, for det er noe som er blitt satt der som et resultat av anti religiøs tro. Og den er helt forskjellig fra det som Gud ønsker å få etablert der. Ikke det at Muslimene er hedninger i den forstand, for de tror på den samme Gud som jødene tror på. Men de tror ikke på den samme åpenbaring og autoritet. Men hva de enn tror på, der står i alle fall moskeen. Og jødene er helt opptatt med å få tak på tempelplassen. Denne øde tilstanden har nå vart i over 1900 år, og alt som skal oppfylle resten av disse profetiene, kommer til å hende på en så kort tid som 7. år.

DET FJERDE DYRET I DANIELS SYNER.

Vi skal nå lese fra kap. 7. i Daniels bok. I nattlige syner har Daniel sett fire store dyr komme opp av havet, og hver av dem var forskjellige fra den annen. Men la oss gå til vers 7, og ta for oss det ene, som bringer oss til den tid som vi nå lever i. ”Deretter fikk jeg se i mine nattlige syner, et fjerde dyr, fryktelig og forferdelig og overmåte sterkt, det hadde store tenner av jern og at og knuste, og det som ble til overs trådte det ned med sine føtter: Det var annerledes enn de første dyr, og hadde ti horn. Jeg la nøye merke til hornene, og se det var enda et horn som skjød opp mellom dem, og tre av de første horn ble rykket opp for å slippe det frem, og dette horn hadde øyne som meneskeøyne og en munn som talte store ord. Mens jeg så på dette, ble det satt stoler frem, og en gammel av dager satte seg; hans kledebon var hvitt som sne, og håret på hans hode var som ren ull; hans trone var ildsluer, og hjulene på den var brennende ild.” Vi vil stoppe her med lesningen, for det er dette ti hornede dyret som vi ønsker å få på plass i vårt billede nå, og også det lille hornet som skjød opp mellom dem. Vi skal her ta det 7. kap. og vise hvordan det bindes sammen med kap. 12, etter som vi fortsetter. La oss gå ned til vers 19, hvor Daniel taler med engelen om dette fjerde dyret. ”Da ønsker jeg å få sikker opplysning om det fjerde dyr, som var så annerledes enn alle de andre, det som var så fryktelig og hadde tenner av jern og klør av kobber, og som åt og knuste og trådte ned det som blev til overs, med sine føtter. (De andre tre rikene var Det Babylonske, det Medo – Persiske, og det Greske riket.) ”Og likeså om de ti horn på dets hode, og om det nye horn, det som skjød opp, og for hvis skyld tre av de andre horn falt av – det horn

som talte store ord, og som var større å se til enn de andre. Jeg så hvorledes dette horn førte krig mot de hellige og fikk overhånd over dem, inntil den gamle av dager kom, og den høyestes hellige fikk sin rett, og tiden kom da de hellige tok riket i eie.” Med andre ord, Daniel så på denne visjonen til den hadde gått hele veien, og gjennom trengselstiden, og til den nådde tusenårsriket. Naturlig sett da, så vil de mennesker som Daniel så at dyret kjempet imot, være dårlige jomfruer og ortodokse jøder. Og de kommer til å bli drept under den store trengsel, for denne situasjonen fortsetter helt til den gamle av dager kommer. Vi må her gå over til Joh.Åp.19, og så tilbake til Matt 25: 31-46, for å vise den skriftsmessige delen som dekker vers 22, av det som vi leste nettopp. Det er for mange skriftsteder til at vi skal lese dem nå, så du kan ta dem for deg senere. Når Jesus blir sett i Åp.19, hvor han kommer med sine hellige, det er hvor han kommer i autoritet av den gamle av dager. Selvfølgelig har denne ånden alltid vært til stede, vi vet jo alle det. Men dette taler om en tid, hvor alt har kommet til det punkt at tusenårsriket blir satt i gang, og som da må bli utført gjennom den gamle autoritet, og uttrykt som en kongelig regjering. Og det er Jesus som er denne konge som skal regjere da, og han er denne eldgamle av dager, som Daniel så. Dommen som Daniel taler om i vers 22, er den samme dommen som du finner i Matt.25. Og tro bare ikke at ikke de hellige kommer til å dømme dem. Det vil de visselig. Apostelen Paulus sa at de kom til å gjøre det. (1.Kor.6:2-3.) Så hvis du ønsker å se hvem det er som utgjør rekkene av den armeen som skal komme til jorden sammen med Jesus på den tid; så vil du kunne finne nøkkelen i versene 7, og 8, og 14, i det 19 kap. i Johannes åpenbaring. Merk deg, de ER KLEDD I FINT LIN.

ROM ÅPENBART.

La oss nå vendte tilbake til det fjerde dyret i Dan.7 : 23. ”Så lød hans ord,” (Det er engelen som taler til Daniel). ”Det fjerde dyr betyr at det på jorden skal komme et fjerde rike, som skal være annerledes enn alle ander tre riker, og det skal sluke jorden og sønder trede og ødelegge den”. Brødre og søstre, hvis dere gikk særlig langt på skolen, så vet dere, at det fjerde riket som hersket over verden, var Romerriket. Men på den tid Daniel fikk se disse profetiske visjoner, så hadde ikke Rom blitt et slikt system enda, så det kunne oppsluke jorden og herske over den. Og naturlig sett så tales det jo om den gamle verden, som vi kjenner som den profetiske verden. Men uten tvil så var dette Guds måte å fortelle folket på, at Rom ville en dag bli en stormakt. Daniel visste ikke at det ville bli Rom; men vi vet fra våre

historiebøker at det var Rom. Hva Daniel hørte var, at dette fjerde verdensimperiet skulle bli helt forskjellig fra de andre tre, og mye sterkere, og mye mere fryktinngytende. Det Babylonske riket, var en hedensk styreform. Det var det første dyret. Så etter som verden gikk videre, så ble den regjert av Medo – perserne, og det var det andre riket. Det var en kombinasjon av Mederne og Perserne, for de hadde samlet sine riker og forent dem. Det gamle Persiske imperium hadde gått inn i Afghanistan, Iran og Pakistan, slik som vi kjenner dem i dag. Hvis du vil se etter i de gamle kartbøkene, så vil du finne ut at det Persiske riket strakte sine grenser i øst like til India, og i vest like til det vi i dag kaller Tyrkia. Dette riket var også hedensk, og basert på politisk og militært styresett. Det hadde sin tid, og den trykket sin innflytelse på den da kjente verden, og hadde sin makt over Israel. Og så passerte den ut av bildet. Det Greske imperiet var også et hedensk, politisk, og militært dyresystem, men ingen av dem kunne måle seg med den frykt som det fjerde systemet skulle bringe over verden. Og også skulle det fjerde dyresystemet bli det siste rike, som i det hele tatt kom til å regjere over denne verden. Den stenen som ble revet løs fra fjellet, men uten menneske bånd, var JESUS KRISTUS, som skal komme for å herske over nasjonene med jernstav. Og han skal knuse alt det som kunne være tilbake igjen av de tre andre riker. De skal knuses til støv. (Dan.2:34.) og så vil tusenårsriket begynne.

HVEM ER DISSE TI HORN.

Det spørsmål som nå må besvares, er, på hvilken måte er dette fjerde dyret så annerledes fra de andre tre? Dette riket var også hedensk, akkurat som de andre tre. Ut over deres vidstrakte områder fantes det mange former for hedensk tilbedelse. Ja endog djevledyrkelse. Men som dette imperiet raste videre frem i sin kraft og autoritet over den da kjente verden, så visste Satan så alt for godt, at dette var den siste sjanse han ville ha til å gjøre seg ett med noe system, og som hans innflytelse både politisk og militært begynte å miste taket, når Cæsarene døde ut, så gjorde han et magisk triks. Han, (Satan) begynte sakte men sikkert å legge av seg den politiske og militante kappe, og smøg seg inn i en mer religiøs kappe. Og som hans makt rent politisk avtok, så flyttet han over i den religiøse stol, i det gamle Rom, i den samme byen. Og det var dette som gjorde dette dyresystemet annerledes enn de andre tre, for Satan gjorde ikke dette i noen av de andre tre. Det var bare i det Romerske riket at Satan gikk over fra politisk til religiøs makt. Og merk

deg, han gjorde ikke det på en dags tid. Det tok egentlig flere generasjoner, men overføringen ble dog gjort. Moderne religion liker ikke å få høre dette, og jeg liker ikke selv heller å måtte si det, men jeg må. Da han forlot den gamle Cæsartronen, og flyttet over i den andre stolen, i den samme byen, så var denne tronen okkupert av biskopen i Rom. Du vil kunne kjenne ham bedre som paven, lederen av den katolske kirke. De symbolene som Gud brukte for å trekke frem den sanne meningen fram til den tid da disse symboler gikk over til realiteter, var trekk som skulle kunne fortelle hvor langt hendelsene var kommet i denne verden. Men det var den levende generasjon som eksisterte når synene gikk i oppfyllelse, som kom til å få den egentlige åpenbaring om hva symbolene pekte frem til. La oss bare se litt mere på disse symboler. Engelen hadde fortalt Daniel, at dette fjerde kongeriket skulle sluke hele jorden, og trå den ned, og ødelegge den. Så fortsetter han å forklare mere om det, ved å si, vers 24. i Dan. 7. ”og de ti horn betyr at det av dette riket skal oppstå ti konger”. Dette peker videre frem til ti personligheter, som, har politisk regjeringsmakt, De vil dukke opp i det selv samme området som en gang var det gamle Romerske imperiet, og alle disse ti, vil være regjerende konger. De dukket ikke opp på samme tid, men i den tid som det store Romerske imperiet begynte å svekkes. Og slik var det i historien. Folk i de forskjellige områder av dette riket, begynte sakte men sikkert å etablere sin egen politiske identitet. Og dette talte da til sammen ti konger, og enhver av dem dukket opp innen de gamle områder av det Romerske riket, som en gang var regjert av bare et sterkt embete. Disse er alle nasjoner i det vestlige Europa i dag. I årevis har vi nå kunnet legge merke til den formasjon av dannelser, som i dag kalles Europa, Fellesmarkedet. Eller EU, hvorledes disse nasjoner binder seg selv i sammen ved økonomiske handelsavtaler. Og vi vet jo at dette er en fornyelse av det gamle ti makts samfunnet. Og disse gjorde seg rede til å oppfylle flere profetier som står omtalt i skriften. De vet ikke selv at de er i rette plan med Guds eget ord. Men VI VET DET, ikke sant? Folk har spurt meg, bro. Jackson: Hvem er nå nøyaktig disse ti nasjoner som skal komme til å utgjøre de originale ti horn av dette dyret? De spør hovedsakelig om dette, fordi dette fellesmarkedet sikkert vil komme til å ha flere medlemmer enn ti, før det er over med dem. Ja, det kunne være 12 til 15, medlemmer i denne sammenslutningen av fellesmarkedet. For det som egentlig hadde ti nasjoner i det gamle riket, er i dag splittet opp i flere grener og nasjoner i dag enn det var da, og det innenfor de samme grenser som da var gjeldende. Så i dag så kan det være ca 15 nasjoner innenfor det samme området. Men hold dette klart for deg, de bærer sin identitet, (så langt som profetiene går) i henhold til

hva som kom ut av dem i begynnelsen av den mørke tidsalder, og de etablerte sitt eget rike innenfor det gamle imperiums grenser, som lå under Roms autoritet. Det gamle Østerrike er oppdelt i flere fragmenter i dag enn det var på den tid. Således er det også med det Tyske riket. Så om det da i dag kommer fram 12 – 15, riker i det samme området, så bli ikke overrasket og begynne å skrike. Tro ikke at det er noe galt fatt, ved å tenke at det er for mange medlemmer i dette fellesskapet nå. Det er ikke noe galt med det. Det må bare dekke det selvsamme området som en gang hersket over jorden. Og det spiller ikke noen rolle hvor mange riker det i dag ender opp med. Du kan sammenligne dette med Esekiel 38, som taler om, hvordan Persia vil alliere seg med det vi i dag kaller Russland, og gå imot Israel, en dag i nærmeste fremtid. Men dette området er ikke lengre kalt for Persia mere. Det heter nå Iran, Afghanistan, og Pakistan. Men om områdene skifter navn, så vil det måtte være de samme områder som skal oppfylle skriften i dag også, selv om det ikke heter Persia nå. Forstår du dette? Få dette inn i ditt sinn, som vi nå leser videre, i Dan. 7. Der leste vi om de ti horn at de var ti konger som skulle komme ut at dette dyresystemet. Her leser vi videre, ”En annen skal oppstå etter dem, og han skal undertrykke tre konger.” Noen mennesker leser dette, og med en gang sier de at dette dyret har 11 horn i stede for ti. Nei, du må merke deg at det lille hornet som kom opp midt i blant dem, ikke var noe politisk horn, med eget territorium. Han er et horn som mere kan kalles et mystisk horn, med en annen identitet enn de andre ti har. Han er forskjellig fra de andre, og det står at han skal undertrykke tre av de andre hornene. Forsøk å forstå, at ordet, UNDERTRYKKE, ikke betyr å ødelegge. Dette betyr bare at dette lille hornet, kommer til å kontrollere tre av disse konger og legge dem under seg. Så kan du merke deg hva ellers vers 25, sier om hva dette hornet vil gjøre. ”Og han skal tale store ord mot den høyeste.” Brødre, og søstre, dette betyr ikke at denne mannen bokstavelig talt skal gå ut et eller annet sted, se opp imot himmelen, og tale direkte mot Gud. Det peker bare mot at, fordi denne mannen er uten åndelig åpenbaring, men fremdeles ser på seg selv som en åndelig leder, som stiller seg i Jesu Kristi sted, for likesom å tjene folket, bare kan tale ut fra sine kjødelige tankebaner, som er helt utenfor Guds egentlige sanne plan for sitt folk. Den katolske kirke har alltid gjort dette. De taler store og skrytende ord som høres så hellige å fine ut, men de er helt imot det som Gud allerede har sagt. Dette er å tale mot Gud. Vi skal ta noen eksempler fra den aktuelle historie litt senere. Det betyr ikke at Paven egentlig er imot Gud i sin mentale forståelse, men han er fullstendig uten åpenbaring, og dermed taler han også imot Gud. Men bro. Jackson, det har jo vært mange paver ned gjennom tidene. Jo da, men en dag vil det

komme en som virkelig vil oppfylle alt det som er skrevet. Alle andre paver opp til denne tid, har vært Antikrister i miniatyr. Det måtte alle disse små fyrene til, for å få denne tjenesten etablert, og gjøre den til det den til slutt skal bli, når tiden er inne. Antikrist vil kunne plassere seg på og etablere sin trone. Troende venner, dere kan tro meg: denne tjeneste er vel etablert allerede. Hvis jeg ikke hadde visst det enda, så ville hans visitt til New York, vært mer enn nok til å få meg til å se det. Tusener på atter tusener av tenåringer fyllte gatene og "Madison square Gardens", for å få et blikk av ham. De gav ham T skjorter og Blue Jeans, og hvem vet hva ellers. Jeg kan fortelle dere venner, vi ser på noe her som er meget forførende i denne vår tid.

La oss nå se på den neste delen av dette 25. verset, hvor vi leser om det lille hornet som kommer opp, og taler store ord mot den høyeste, "Og han skal undertrykke den høyestes hellige, (Dette vil bli de jødiske troende, som vi ser der over i kap. 12. når vi kommer til det.) og han skal tenke på å forandre tider og lov, og de skal gis i hans hånd (merk deg tidsfaktoren her) `en tid, tider, og en halv tid" Dette utgjør 3 ½ år, og det er den samme lengde av tid som er gitt Antikrist å herske i flere andre vers i Bibelen. Du ser det i kap.12, her. Og videre i kap. 12 i Joh. Åp. Det er også referert til som en lengde på 1260 dager. Og i Åp. 13 er det kalt 42 måneder. Samme hvilken vinkel du ser det i fra, så vil hans tid bli 3 ½, profetiske år, hverken mere eller mindre. Vers 26, så blir retten satt (dette er dommen før tusenårsriket) og herredømmet skal tas fra ham, så han blir ødelagt og tilintetgjort for all tid. Og riket og herredømmet og makten over rikene under hele himmelen skal gis til det folk som er den høyestes Hellige; dets rike skal være et evig rike, og alle makter skal tjene det, og lyde det."

Dette er definitivt tusenårsriket. Men etter å ha lest disse skriftsteder, så vil jeg her lese litt fra den Europeiske historie, som vil kunne gi deg en pekepinn hvordan dette lille hornet (som ikke behøver å være den samme mannen hele tiden, men innehar den samme autoritet) virkelig undertrykket tre konger. Jeg tror ikke at du kommer til å finne noen historie lik dette i skolene i dag. Denne historieboka ble utgitt i 1917, og i 1924, før den hjernevaskende ånden overtok i skolene. Denne historie handler om den mørke tiden i Europa, og her kan du se hvordan dette lille hornet kommer opp blant de ti. For Europa fikk egentlig en politisk frihet, fra det gamle herredømmet i Rom. Jeg håper du forstår at jeg her mener det gamle herskerregimet som Cæsarene innehadde. De regjerte det gamle Romerske regimet med en hard

jernstav. Det kan du lese om i historien. Disse Cæsarene kunne gå inn i sine fyrstelige vogner, dra ut å besøke sine territorier, og alle dem som fikk øye på fyrsten, måtte kaste seg ned på jorden, foran vognene. Hvorfor, jo fordi de trodde at denne tjeneste var etablert av gudene. Videre så mottok disse Cæsarene denne form for tilbedelse. Du kan også i dag se det samme skje, når paven kommer dem i møte. Når en person bøyer seg ned, og kysser pavens ring eller tær, så følger de den samme praksis som de som bøyde seg for Cæsarene i gamle dager. Og den samme ånd som hvilte over de gamle Cæsarene, hviler nå over paven i Rom, og alle de paver som kommer til å inneha denne tjeneste. Den eneste forskjell for dem er, at de ikke sitter der som Roms hersker enda. De sitter der som paven i Rom. Nå skal vi ta for oss litt av historien.

HISTORIE

HEDNINGEVELDETS KRAFT.

Dette kapittel har som overskrift HEDNINGEVELDETS kraft, og venner, hvis du ikke kan se skriften bli oppfylt her, så er det noe galt med deg. Slik begynner det. ”Paven var den ypperste, suverene, lovgiver i kirken. Hans vedtekter måtte ikke bli satt til side av noen mennesker. Han lagde nye lover i en form som de kalte for pavebrev. Og ved hans dispensasjon, kunne gamle lover utraderes, for eks: at søskenbarn ble forbudt å gifte seg, og at munkene kunne løse seg fra sitt ekteskapsløfte. Paven var også den suverene dommer i kirken, for alle saker som gjaldt hans undersotter, kom fram for ham når saker skulle avgjøres. Til slutt var paven også den suverene administrator av kirken. Han foretok utvelgelsen over både biskoper og erkebiskoper. Paven hadde også kontroll over munkeordene, og sammenkalte til det store kirkerådet.” Dette er ting som er skrevet om denne kirken opp til år 900. Det lar oss få se hvordan de uttrykte seg som ledere. Dette er de mennesker som sier seg å være Peters etterfølgere. Jeg ønsker at du skal gjøre noe her, rett nå. La dine tanker gå tilbake til Apostelenes gjerninger, da Peter kom til kornelius hus. Hva gjorde Peter når kornelius bøyde seg ned for ham? Jeg tror det står, at Kornelius falt ned for hans føtter, og tilba ham. Men det jeg ønsker du skal få tak i her, er at Peter tom ham, og reiste ham opp, og fortalte ham at også han var et vanlig menneske. Hvis da disse Romerske pavene etterfulgte Peter, hvorfor gjør de da ikke det samme som han? Hvorfor har de ikke den samme åpenbaring som Peter hadde? gå tilbake å les de fire evangeliene, så vil du finne en annen person i denne mannen Peter, enn det som du får se gjennom disse Pavene.

PAVEN UNDERTRYKKER TRE KONGER.

La oss nå gå tilbake noen generasjoner, i historien og se om vi kan finne hvor dette hornet begynner å fremheve seg selv. Dette lille hornet vokste ikke frem over natten. Han kom til makten gradvis. Som da den makten svant fra den gamle Cæsartronen, flyttet Satan over i den religiøse delen, hvor biskopen i Rom hadde tatt sitt sete. Satan begynte å arbeide gjennom ham. Så det som vi her behandler, er den selv samme djevlelske ånd, men han flyttet nå over i en annen form for tjeneste. Du har nok lest litt om hva denne paven er for den katolske kirke. Nå skal vi utforske ham litt i stetoskopet. Vi er nå i en periode rundt år 1073, og frem til 1085, og vil her lese litt om hvor historien stadfester skriften. ” På denne tid var det en stor konflikt mellom pavekirken i Rom og de politiske herskere. Og kampen gikk ut på hvem av dem som hadde størst makt. Men som tiden utviklet seg, så det ut som om Paven etter hvert fikk mere politiske innflytelse og hadde større makt enn de verdslige. I årene 1073, til 1085, var det en merkelig mann som ble pave. Det var munken Hilderbrand, som når han overtok paveembedet, tok navnet Gregory den 7. Denne Gregory brukte all sin flid på å få opphøyet paveembedet. ” Men andre ord så gjorde han alt som stod i hans makt til å få oppmerksomheten rettet mot dette embetet. Han var virkelig ute etter å få utviklet en fast autoritet ut fra denne tronen. Derfor er det som vi her kommer til å bringe frem, et dokument samtidig som det like godt kunne ha vært pavens egen versjon. På alle punkter presser han frem sine ideer. Og fremlegger følgende sitater. Hør bare på dette horn, som har øyne som menneskeøyne, og som med sin munn taler store ord. ”Han alene (paven altså) kan avskjedige biskopen, og gjeninnta dem i tjeneste om han vil. Han er den eneste fyrste, hvis konger og fyrster, alle sammen, har kysset hans føtter. Han kan avsette herskere.” Kunne du tenke deg Paulus og Peter komme til Rom å si: Nero, kom deg ned fra den tronen der; nå er det jeg som skal overta. En slik adferd ville ha brakt dem til retterstedet. De ville ha blitt et hode kortere. Det ville i alle fall ikke ha blitt Neros hode. Og enda så har denne tjeneste ned gjennom tidene blitt holdt av slike menn som har fremholdt at de står der i Kristi sted for å styre den universale kirke. Og de er de eneste som kan innsette eller også avsette herskere. Det er i alle fall å ta munnen for full. Er du ikke enig? Hør på dette neste sitatet. ”Han kan ikke bli dømt av noen. Han kan frikjenne seg fra deres påstander, og deres onde hensikter. Den romerske kirke har aldri tatt feil, og vil heller aldri kunne ta

feil.” Hvis dette er sannheten, hvorfor går da Gud hen og kaller det Romersk katolske systemet for en skjøge, eller en hore? Dette viser oss bare, at de ikke visste hvordan de skulle lese skriften. Gregory innførte ikke disse læresetninger, men han var den første pave som tok et åpent standpunkt til dem, og forkynte dem. Han gav dem en praktisk mulighet til å bli gjennomført. ”Gregory kom snart med et dekret som forbød innsettelse av lekfolk. Denne befaling var en generalplan, og gikk ut over hele det vestlige Europa. Men omstendighetene var slik at det kom til å virke mest over Tyskerne.” Her har vi et tilfelle hvor vi får se at det lille hornet undertrykker den første av de tre konger. I Dan. 7:24. Vi vil bare la hostrien fortelle hva han gjorde. Henry den fjerde, som var hersker over Tyskland på den tid, brydde seg ikke om den pavelige befaling. Han skrev et berømt brev til Gregory, og kalte ham ikke for noe annet enn en falsk munk, og fortalte ham at Kristus aldri hadde kalt ham til noen yppersteprest. Han bød ham komme seg ned fra denne st. Peters trone. Gregory på sin side avsatte ham øyeblikkelig fra sin trone i Tyskland. Han støtte ham ut av kirken, og vendte denne motsigelse over tilbake på ham selv. Disse ordene satte Tyskland under et sterkt press. Henrys tilhengere falt i fra ham, og det så lenge ut til at Tysklands adelskap ville til å velge inn en annen konge i hans sted. Da bestemte Henry seg for å ta tilbake sine ord. Han hastet avsted over til Alpene, og fant Paven på klostret Canossa. Dette var i Januar måned, og snøen lå dyp over Alpene. Denne hersker, sto der i tre fulle dager, skjelvende på utsiden av klosteret, barføtte og kledd i sekk, en ullen skjorte. Til sist fikk han da lov til å tre frem for Gregory og fikk tilgivelse. (Han omvendte seg).” Hva var det som hendte. Jo, det beviser at en konge, en politisk hersker som regjerte over et land, som var et av disse hornene, prøvde å frigjøre seg fra Pavens makt, og de lover som han hadde pålagt folket å lyde. Han fikk sin krone fjernet fra sitt hode, til han ydmykende bøyde seg innunder Pavens velde igjen og fikk tilgivelse, av paven. Broder og søster, kan du her se hva som skjedde? Det er i alle fall helt motsatt av hvordan en sann kristen skal være, og gjøre i denne verdens mørke, mot menneskeheten. Vel, du kunne ha lest disse ordene i de nominelle religiøse menighetene i dag, og de ville ha jaget deg ut av forsamlingen. De vil kunne si til deg, ” les ikke slikt stoff, det var ting som skjedde for lenge siden. Vi vet bedre i dag.” Vi tror at Gud tilgir synd hvis vi bare omvender oss og lever rette etterpå. Men dette er bare med på å dekke over en skamplott i tiden. Den Romerske kirke har aldri omvendt seg. Men nå skal vi lese om det andre hornet, som han undertrykte. Dette skjedde ikke i Tyskland, men det var i Italia, rett der i det samme land geografisk hvor Rom selv sitter. Paven gjorde dette rett i mot selve herskeren

i Rom. Han var den politiske mannen i Rom. Det bare forteller oss at de herskere som satt på tronen i Rom, ikke lengre var som Cæsarene. De var bare nikkedokker. Det var selve Paven som sjaltet og vraltet med tingene. Tretti år etter at de sang om samling av ormer, så klarte Fredrik den 1ste, også kalt Barbarossa, på grunn av sitt røde skjegg, å bestige herskertronen. Han var ambisiøs og hadde stor kapasitet. Han tok Charlemang og Otto, som sine forbilder, og forsøkte å komme opp imot dem. Han ville regjere det kristne Europa, og også kirken. Han historie er fortellingen om de mange attentater, som vanligvis falt helt i fisk. Han klarte heller ikke å få samlet et Italia til en egen stat. Fredriks Italia-politikk brakte ham i mange konflikter med paven. Pavene gav underhold til tre byer i det nordlige Italia som de hadde gått i forbund med. Og disse fikk også hjelp mot Fredriks svevende ambisjoner. Denne hovmodige herskeren led et nederlag og søkte til slutt om å få pavens tilgivelse. det var Aleksander den 3. som i nærvær av en stor forsamling, samlet foran st. Marks katedralen i Venezia, som tok i mot Fredrik. Han knelte ned foran Paven og ydmyket måtte kysse hans føtter.” Bare en generasjon hadde gått, siden Henry måtte ydmyke seg (Den tyske kongen) i Canossa klosteret. Og det bare fordi Paven hadde sagt, ”Du kan ikke gjøre dette” og frem til den neste ydmykelsen, og det var av en av Italias egne herskere. Han kunne ikke ta seg til rette, hverken militært eller politisk, som han skulle ønske å få gjort, i sine forsøk på å få forenet Europa.

Hvis du nå vil bli med meg videre over i Åp. 17, du behøver ikke å slå opp i det, men bare lytte til hva jeg sier. Der beskriver engelen disse ti hornene på dyret som blir sett i kap. 17. i åp. og engelen forteller Johannes, at en dag så vil disse hornene hate denne skjøgen. Han sier, at de har ikke mottatt noe rike enda, som betyr at det ikke har vært noen selvstendige politiske ledere med virkelig makt i Europa, siden disse landene skilte lag med det gamle Romerske imperiet, hverken under det tyske regimet eller det Franske, og heller ikke ved det Italienske. Og om du studerer historien, så kjempet de bestandig som hund og katt mot hverandre. Men ikke en gang i historien fikk noen av disse nasjonene komme til orde ved å si,” nå eier jeg alt dette.” Du kan ikke bevise det noen steder. Gud har ikke tillatt det. Men hva sier Åp.17.? Men de får autoritet, eller makt, en time sammen med dyret. Så sies det videre, og de gir sin makt og myndighet til dyret. Dette betyr at hele dette store området er igjen samlet inn under den katolske kontroll, som styres av Paven. Nå skal vi lese hva som skjedde her videre. Og dette skjedde i Frankrike. Pavestolen nådde sitt høydepunkt under Innocent den3. Hans 18. årige regjering var en eneste lang bestrebelse på å få gjort pavestolen til å bli

Europas ubestridte maktfaktor. Innocent annonserte pavestolens krav på de mest utradisjonelle manérer. Og nå skal vi få høre ham tale mot den høyeste, med et ordlag som bare han kan gjøre det. La oss høre på ham. Du hører ikke mange paver i dag, tale slik som han gjorde. Men allikevel er den tjenesten som de innehar, fremdeles innsatt av mennesker, som under den rette innflytelse talte på denne måten. Innocent brukte alle midler, og se bare her. ”Som månen mottar sitt lys og skinn fra solen, og er avhengig av den, slik mottar også kongene all sin herlighet og rang, fra den Hellige pave.” Dette er utdrag fra paven selv. Han har rett til å blande seg inn i alle sekulære saker, og kan bestemme over herskere. ”Gud har satt Apostlenes fyrste over kongene, og kongerikene med det budskap om å rykke opp, ødelegge, å sprede, og etter på å plante og gjenoppbygge igjen” Og tro bare ikke at han ikke gjorde det. Han prøvde i alle fall å leve opp til dette bildet. Nå la meg si dette, bare Gud har rett til å gjøre slikt. Det er Gud som sier, ”Jeg vil miskunne meg over den som jeg vil, og forkaste den jeg vil. Men så får vi her en jordisk skapning, som egentlig må stole på Gud, og sette sin lit til ham for livets ånde, som kommer fram på en slik måte, og med slike ord. Tror du ikke han da taler mot den Høyeste? Han prøver på det. Når Satan sier i Esaias 14.: Jeg vil opphøye meg over stjernenes Gud: (Jeg vil !) Hva tror du han egentlig gjorde? Han talte mot Gud. Det er bare Gud som sitter der i det høye. ”Innocents proklamasjoner var ikke bare tomt skryt. Når Phillip Augustus, Frankrikes konge skilte seg fra sin hustru, (nå må du huske på at vi ikke rettferdiggjør det moralske bildet, over det som kongen gjorde. Men vi vil her få frem hvor mektig Pavens rolle var på den tid, og hva han kunne få gjort mot et land om han ville det) og giftet seg igjen, så gjorde Innocent skilsmissen ugyldig, og han beordret kongen til å ta tilbake sin avsatte dronning. Phillip nektet det, og Paven satte da Frankrike under unntakstilstand. Fra den tid ble alle kirkelige handlinger stengt. Kirkedørene ble lukket, og kirkeklokkene sluttet å kime. De syke ble liggende til de døde. De døde ble liggende ubegravet. Phillip ble sviktet av sine undersotter, og han måtte til slutt gi seg.” Alle disse tre store konger, i forskjellige generasjoner, ble lagt under i lydighet til Pavens autoritet. Og en hver Pave, som da var dette instrumentet i sin tid, var alle forskjellige i relasjon til de tre kongene. (Gregory 7. Mot Henry den fjerde. Pave Aleksander den 3. mot Fredrik den 1. og Pave Innocent, mot Phillip av Frankrike.) Så dette beviser at et lille horn, ikke bare var en eneste man, men en tjeneste var blitt etablert av en mann. Hvor mange kan se det nå? Jeg har noe annet notert, som viser at på den tid så herjet den katolske kirke, gjennom forskjellige ordener av Jesuitter over hele Europa, og alle de som ikke ville legge seg inn under den

Katolske kirke, ble bare utryddet. Dette skjedde mange steder. Dette var en av de grunner til at den katolske kirke fikk lagt Europa under seg. Det var grunnen til at de fikk så stor makt over folket. Det var ingen som vågde å reise seg opp imot den, og tale imot den, for alle var redde. Vi kan nå se det lille hornet i Daniel, hvor det passer nøyaktig inn med makten fra Pavestolen i Rom. Hvis hun da kunne regjere den tiden som historien bevitner, (det er bevart der dypt inne, de husker hva hun gjorde og det motivet hun brakte for dagen,) så vil hun også i dag komme til å regjere denne verden på de samme grunner. Det er et nedlagt motiv i henne.

Når vi nå går til Åp. 13, jeg tror du har lest det mange ganger, så levde Johannes under det Romerske imperium i år 96. AD. Men han levde enda i den tid da det profetiske bildet fremdeles var bevart i det store hodet. (Et hode, med ti horn.) Hvor mange forstår det. Men i år 96. AD Så skjedde det noe med hans hode, som satte igang en revolusjonerende ting. Så derfor ble Johannes tatt i ånden og ført frem til vår tid. Dette er noe som du må forstå. Selv om han rent fysisk sett levde i år 96. AD så ble han brakt inn i fremtiden, og da fikk han se det hele som et ferdig bilde. Derfor så skrev han om det som om det allerede hadde hendt, og han førte det rett opp til vår tid. Hvis vi hadde blitt tatt opp på samme måte og sett inn i fremtiden, så ville også vi ha sagt, ”Det vil bli slik og slik”. Hvor mange forstår min illustrasjon? Her er noe annet som jeg ønsker å forklare for deg. Dette hornet er et symbol på makt, men det er ikke symbol på politisk makt. Det er her snakk om religiøs makt. (Ordet eklesiastisk makt, religiøs, er her brukt). Det betyr åndelig og religiøs makt. De ti horn er politisk makt, og de stammer alle fra politiske grupperinger rundt om i Europa. Disse kom opp etterhvert som Rom ble svekket. Når du her kommer til det 13. kap. i Joh. åp, så kan du se det samme dyret komme opp i endetiden. Johannes fikk se det komme opp av havet. Han så det endelige bildet av det; han så legemet som en Leopard. Dette viser oss i henhold til bildet av dyret, at hele det vidstrakte området som de gamle Grekere hadde, for det Greske riket var et Leopard rike, (Dan. 7:6.) var med. Hvor mange forstår det? Dette betyr ikke at de gamle Grekere igjen skal herske over jorden. Men det betyr at dette området en gang hadde vært Gresk. Og de vil være oppslukt av Det Romerske riket. Og det hadde føtter som en bjørn. Hvor mange får tak i det.? Det viser oss at det samme området som en gang var Persia, men i virkelighet når da Grekerne regjerte over verden, så styrte de over det geografiske området Persia også. Disse forskjellige territorier kommer til å være blandet inn i dette endetids – bildet. Merk deg også, at det hadde en munn som en løve.

Dette forteller oss at alt det som betegnet de gamle imperier fra Babylon av (Dan. 7:4. Babylon lignet med en Løve.) og videre kommer til å ligge i det siste dyresystemet. Men merk deg, nå har det store hode blitt forandret til 7. hoder. Når engelen i Åp, 17. gir Johannes meningen med de 7 hoder, så sto Johannes der som om han var i vår tid. Fysisk sett så levde han i år. 96. Men i ånden ble han tatt helt opp til våre dager, for han så det hele hvordan det skulle utspille seg i endetiden.

Dette skal vi behandle i vårt neste nummer av vår serie om ødeleggelsens vederstyggelighet. Vi kommer til å ta for oss de syv hodene på dyret, og gi deg litt mere historie som bakgrunnsstoff for det vi skal behandle. Men det får vi gjemme til neste gang. Se etter dette i vårt tredje nummer av denne serie.

Må da Herren være med dere alle i Jesu Kristi navn, AMEN.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*

13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."